

1928

К. Бичу

НОВЕ

№ 6

МИСТЕЦТВО

До наради директорів Державних театрів

Директори театрів: Ровинський (Шевченківці), Воробйов (Столична опера), Джаман (Київська опера),
 Гродиська (Держтеатр для дітей у Харкові), Дацків („Березіль“), Вольський (Держ. Харківський театр),
 Фальський (театр Занковецької), Грузінов (театр ім. Фнанка), Левітан (Держтеатр.).

87752

КРАСВИЙ ВІДДІЛ
ВУФКУ

ХАРКІВ,
вул. К. Лібкнехта, 5
Телефон 20-96 і 15-83

1-й

ім. К. ЛІБКНЕХТА

вул. К. Лібкнехта

Каса з 5 год.

2-й

ім. КОМІНТЕРНА

вул. 1-го Травня

Каса з 4 год.

3-й

ЧЕРВОНИЙ МАЯК

Сергієвський майдан

Каса з 4 год.

4-й

ім. К. МАРКСА

вул. Свердлова

Каса з 5 год.

5-й

ім. ДЗЕРЖИНСЬКОГО

вул. Свердлова

Каса з 5 год.

В робітничих
районах

6-й

ЖОВТЕНЬ

вул. Жовтневої Ре-
волюції, № 32
(кол. Москалівська)

7-й

ПРОЛЕТАР

(кол. Сучасний)

пр. Кладовищенської
та Півської вулиць

Каса з 4 год.

ДЕРЖКІНО-ТЕАТРИ ВУФКУ

3 вівтірка 14 лютого

Бойовик ВУФКУ

ЗВЕНИГОРА

За уч. МІХАЄЛЬСА

ЄВРЕЙСЬКЕ ЩАСТЯ

ЧОРНИЙ КОНВЕРТ

II серія

КОРОЛЕВА ЛІСІВ

ТАКА ЖІНКА

СКАРАМУШ

ПІД МАСКОЮ КЛОУНА

ЧАШКА ЧАЮ

ЛЮДИНА З ЛІСУ

ХАРКІВСЬКА
ДЕРЖАВНА
ОПЕРА

РИМАРСЬКА, 21.
Телефон 1—26.

Вівторок 14/II

РІГОЛЕТО

За уч. Д. Смірнова

Четвер 16/II

ЄВГЕН ОНЄГІН

За уч. Д. Смірнова

Середа 15/II

ЧЕРВОНІЙ МАК

П'ятниця 17/II

ЧЕРВОНІЙ МАК

АНОНС
=====

Готується до постанови

ТАРАС БУЛЬБА

Муз. Лисенка

ДЕРЖАВНИЙ
ДРАМАТИЧНИЙ
ТЕАТР

„БЕРЕЗІЛЬ“

Вул. Лібінєхта 9
Тел. 1—68.

14 Лютого

МІКАДО

15 Лютого

СЕДІ

16 Лютого

БРОНЕПОЇЗД

17 Лютого

Закрита
вистава **МІКАДО**

18 Лютого—вистави немає

Генеральна
проба

НАРОДНІЙ МАЛАХІЙ

Початок о 8 год. веч.

Квитки продають з 11 до 2 од.—від 5 до 8 год.

ДЕРЖАВНИЙ
ХАРКІВСЬКИЙ
ТЕАТР

(Вул. Панцерник
Потьомкина, № 82)

Тел. 35-84.

Початок о 8 г. веч.

ПІСЛЯ КІНЦЯ
ТРАМВАЙ №№ 4,
5 і 6.

Каса відчинена з
11—2 та 5 год. веч.

Вівторок 14, середа 15 лютого

**РОЗБІЙНИК ==
== КАРМЕЛЮК**

Четвер 16, п'ятниця 17, субота 18,
неділя 19 лютого

= РОЗЛОМ =

Н. К. О. Державний Єврейський Театр У. С. Р. Р.

ВІДКРИТТЯ 3-й рік існування С Е З О Н У

в м. ХАРКОВІ 17 ЛЮТОГО 1928 р.

РЕПЕРТУАР 1927/28 р.

1. **Рістократи** муз. ком. сатира за Шолом-Алейхемом
2. **Юнген** п'єса Є. Фінінберга
3. **Балет ойвес** сатира за Мендель-Мойхер-Сфорім
4. **Бабеф** п'єса М. Левідова
5. **Блут** п'єса Б. Оршанського

П О Н О В Л Ю Є Т Ь С Я :

1. **Загмук** трагедія Ан. Глібова
2. **Ін дер Голденер Медіне** драма за Дж. Лондоном
3. **Цвей куїлємлєх** м. ком. за Гольфаденом
4. **Койменкерер** муз. ком. Фефера й Фіделя
5. **Пурім Шпіль** євр. балаган
6. **Шабсе-Цві** трагедія за Шолом Ашом, Жулавським та інш.

Мистецький Керовник Єфр. Лойтер

Режисери: Єфр. Лойтер, В. Смишляев, М. Норвід, Ф. Лопатинський.

Композитори: С. Штейнберг, А. Крепп, М. Мільнер, Ю. Мейтус, А. Пульвер, Ф. Крюков.
Художники: М. Епштейн, О. Нікітін, І. Рабічев, І. Рибак, А. Слуцький, Е. Шкляев,
С. Зарицький. Літератори: Д. Бергельсон, В. Волькенштейн, Добрушин, Г. Козакевич,
Д. Меєрович, Перец-Маркіш, Е. Фінінберг, А. Каган. Зав. муз. частиною—Диригент
С. Штейнберг. Хореографія Е. Вігілев, Е. Вульф, Г. Гангес. Лаборанти: Ф. Стрижевський,
Нугер А., Парчев Л., І. Израель, Помреж. С. Такса.

АКТОРИ: Жіночий склад: Він Іва, Канчевська Е., Коралі Е., Кулик-Терновська Р.
Грін Р., Лівшіц М., Мурована З., Надіна Н., Наскевич Р., Рашкова Р., Рубінштейн Ф.,
Сигаловська Е., Сонц Ада, Шейнкер С., Ейлішева М., Едельман Л.

Чоловічий склад: Абрамович Я., Бердичевський П., Баршт Н., Бідер С., Герштейн Г.,
Гольман Я., Динор Е., Жаботинський, Израель І. Крамер А., Липовецький А., Мерензон А.,
Стрижевський Д., Тарло Генрі. Толал А., Томбак, Шац І.

Абонементи (талони) продається за готівку із знижкою 40%. В кредит за номіналом

Директор Левітан М.

Зав. Абонем. Бюро Линецький Б.

Адміністрація: Лавров С.
Левков М.

РУССКИЙ ТЕАТР Х. О. С. П. С.

Вторн. 14, Среда 15, Основянский Районный клуб

Четверг 16, Клуб III Интернационала.

Пятница 17, Клуб Милиции

Суббота 18, Воскрес. 19, Клуб Металлистов.

Б. Лавренев

РАЗЛОМ

П'єса в 4 действ. из репертуара Московских и Ленинградских театров.

Главный режиссер Д. А. КРАМСКОЙ, Художник С. Ф. ИЛЮХИН, Управляющий театром Е. И. ЧИГРИНСКИЙ
Администраторы: П. ПРИХОДЬКО и В. ШУМСКИЙ.

НОВЕ МИСТЕЦТВО

ТИЖНЕВИК

ВИДАННЯ ВІДДІЛУ МИСТЕЦТВ УПО УСРР

Редакція: Харків, вул. Лібкнехта, № 9

Телефон № 1-68.

№ 6 (76)

14 ЛЮТОГО

1928

Основна установка театральної роботи

Політика нашої партії й радянської влади в культурній роботі, як і у всіх ділянках соціалістичного будівництва скерована на те, щоб як найширші шари робітничо-селянського суспільства втягли в процес будівництва нової культури, витворювати нові цінності, а разом з тим увесь державний політосвітній апарат і профсоюзні органи скерувати на обслуговування робітництва й селянства, на критичне опанування ними здобутків старої дореволюційної культури. За 10 років існування радянської державности при такій установці пощастило досягти чимало.

Наша театральна політика була скерована до того, щоб всі культурні заклади наблизили до пролетаріату й селянства. Для обслуговування широких селянських мас, крім стаціонарних, культурних мистецьких організацій на селі дуже поширена система пересувних установ, що переводять велику політосвітню роботу. Кілька років тому зробили ми першу організовану спробу понести здобутки української театральної культури в найглухіші закутки села, утворивши з кваліфікованих акторів--перший робітничо-селянський пересувний театр. Ця форма настільки себе виправдала практично, що за короткий час таких пересувних театрів у нас з'явилося близько дванадцяти й нині в цій царині маємо неухильну тенденцію до кількісного зросту. Пересувні робітничо-селянські театри мають своїм завданням не тільки обслуговувати село сучасною революційною п'єсою, а й переводити широкий інструктаж мистецької роботи драмгуртків, сельбудинків та хат-читалень.

Театральний сезон цього року треба характеризувати як першу організовану спробу заповнення залів наших державних театрів робітничим глядачем. Статистичні відомості дають нам право стверджувати,

що всі наші театри, за винятком Столичної опери, завдяки вдало переведеній абонементній системі широко обняли театральним кредитуванням робітничі профсоюзи. Драматичний театр ім. Франка в Києві за першу половину сезону мав майже 90% робітничого глядача переважно комсомольської й робітничої молоді.

Такий факт тим більше приємний, що він свідчить не тільки про наближення сучасного театру й репертуаром і подачею його до сучасних вимог глядача, а разом з тим і про той колосальний перелом, що стався в цього глядача в ставленні до нового українського театру. Коли ще так недавно наші українські театри заповнялися у великій мірі міщанською публікою, а робітничий глядач переважно вимагав українського побутового театру, то сьогодні весь виробничий план наших театрів наступного сезону ми можемо й мусимо побудувати на вимогах робітничого глядача. Ясно, що в масі своїй робітничий глядач ще не вижив у повній мірі старих уявлень про український театр, як про театр гопачний, міщанська психологія ще сидить у найменше кваліфікованих кадрах робітництва. Але будувати виробничі плани наших театрів наступного сезону на вимогах робітничого глядача, це не значить пристосовуватися до вимог найвідсталіших груп робітництва, щоб-то провадити політику хвостизму в мистецтві. Мистецька робота театрів має в першу чергу ставити собі мистецьке виховання глядача, прищеплювання йому мистецьких смаків і загалом культурне піднесення його. Ідучи саме цим шляхом, ми виконаємо сьогоднішні завдання нашого театру.

Проте мережа наших державних театрів не така велика, щоб обслужити потреби робітничого глядача, тому як

539

тимчасовий засіб до часу поширення цієї мережі ми мусимо визнати право на існування за так званим робітничим театром. Не може бути в пролетарській державі такої установки, щоб краді наші театральні мистецькі установи, наші державні театри тільки частково обслужували пролетаріят, щоб поруч з ними були ці так звані робітничі театри, що своєю мистецькою кваліфікацією далеко нижчі за перші. Нашим завданням має бути обслуговувати вповні потреби робітничого глядача театрами високої мистецької якості, і наколи теперішня мережа державних театрів неспроможна на це, то наше театральне будівництво найближчими роками треба поширити настільки, щоб заспокоїти ці потреби.

Найменше нашими кваліфікованими українськими театрами ми обняли такий надзвичайно важний для нас робітничий район, як Донбас. Ще до останнього часу Донбас захлинається халтурою театраль-

них колективів низької мистецької кваліфікації. Донбас це золотий район для спритних антрепренерів, де можна дати невисокої якості репертуар і поганеньку трупу й мати великі заробітки. Але Донбас в той же час має надзвичайно активного театального глядача, що активно приймає сучасну революційну п'єсу й своїм ентузіазмом додає енергії акторові. Процес втягнення пролетаріату в творення української соціалістичної культури, це основа нашої політики й тому ми в найбільшій мірі мусимо заспокоїти потреби глядача Донбасу, даючи йому найкращі досягнення українського театального мистецтва.

Наблизити наші театри до робітничого глядача, заспокоїти його вимоги й потреби в театрі високої художньої якості—така установка Всеукраїнської наради директорів державних театрів разом з представниками культвідділів окремих виробничих союзів та політосвіт робітничих районів.

За культурну революцію в театрі

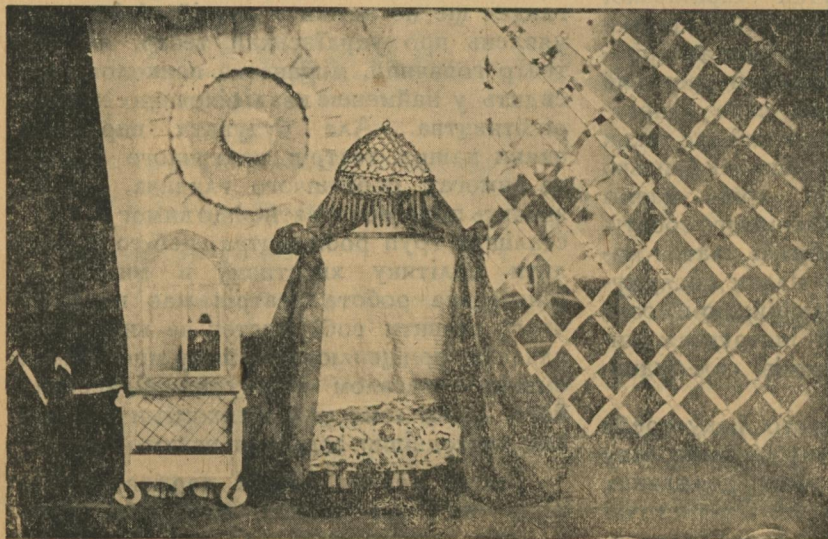
(До наради директорів театрів. В порядку обговорення)

Гасло культурної революції мусить знайти собі практичний вжиток і в галузі театру. Те, що ми маємо нині в царині організаційній і мистецькій театральної справи, вимагає певних реформ. При теперішній структурі апарату театрів дуже важко, навіть неможливо, говорити про культурну революцію. Перш за все театри працюють сезонно, щоб-то: що-року перед ними стає проблема—організовувати апарат для того, щоб через 6—7 місяців його розпустити, а потім знову братися до організації. Доводити, як негативно

це позначається на мистецькій й на матеріальному стані театру навряд чи треба.

Мистецькі сили, працюючи „сезонно“, ні трохи не зацікавлені розвитком п-ного театру, не мають з ним органічного зв'язку, а разом і стимулу до робіт... Безперечно, за того стану річей ні про які серйозні мистецько-виробничі досягнення говорити не доводиться.

Як у нас готовиться репертуар? За браком коштів ми здебільшого маємо дуже короткий підготовчий період, протя-

Київська

Балет

Постановник

Художник

гом якого похапцем спромагаємось виготувати одну-дві нові речі й кінець-кінцем глядачеві підносимо старий нікчемний репертуар, з двома „новинками“ далеко не викінченими й не бездоганно обробленими.

Особливо це стосується нашої опери, де немає ще потрібного кадру українських репертуарних співаків і де операції з замінами на „швидку руку“ майже неможливі.

Підвищення якості мистецької продукції може йти лише при усуненні згаданих недоліків, а єдиний шлях для цього — перехід наших театрів на річний бюджет, принаймні тих, що призвані творити культуру.

Візьмім - но організаційно - господарчу ділянку. Театри розпорошені по різних установах — НКО, Окринаросвіти, Комгоспи, Комборотьбези і т.ін.

Ясна річ, що наслідки такої анархічності в організаційній структурі не можуть бути позитивні; конкуренція, великі рекламні витрати, брак відповідного добору керівничих сил, фінансової дисципліни, плану, серйозного вивчення об'єктивних умов, театрального ринку, ніякого натяку на будь-яку господарчу систему.

Все це надає театрові тимчасового випадкового, несерйозного характеру.

Чи ж можна в такім разі говорити про виховання українського актора, співака, авдиторії? Звичайно ні.

Всі галузі виробництва давно мають свою певну сталу форму організації—

З В Е Н И Г О Р А

трести, синдикати то-що, і лише театри перебувають на стані безпритульних підприємств.

Тому отже проблема Центрального Управління Видовищними Підприємствами з відповідними філіями на периферії актуальна й своєчасна.

Побоювання де-кого, що УВП зажадає збільшення державної дотації нічим не обгрунтоване.

Багато театрів при певній системі господарности можна зробити цілком рентабельними й тим утворити здорову базу театрального об'єднання.

Підвищення якості мистецької продукції, утворення відповідного репертуару, придбання та виховання кращих мистецьких сил, правильна класова організація глядача—всі ці пекучі справи нашого театрального сьогодні, можна здійснити тільки при реорганізації нашого театрального господарства—в напрямку централізації.

Це дозволить перевести мистецькоцінні театри на річний бюджет, утворити сталі апарати й створити позитивні умови для культурної революції на театрі.

І чим швидче народиться довгожданне театрами УВП, тим краще буде і для нього і для театрів.

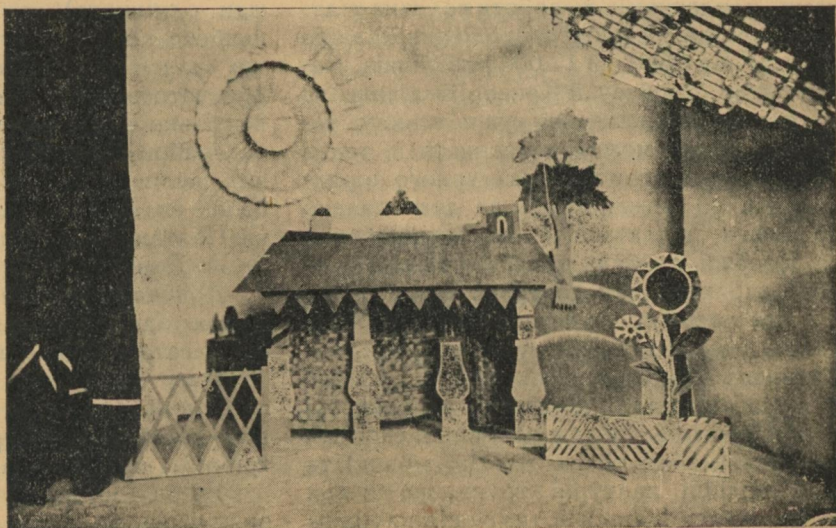
Я. Джаман

Державопера

„Блазень“

Дисковський

Армашевський

ЦЕНТРАЛЬНА
НАУКОВО-УЧБОВА
БІБЛІОТЕКА

Український театр — туди = де „роблять вугілля“ =

Коли в системі нашого театрального будівництва найголовнішим завданням стоїть обслуговування продукцією високої мистецької кваліфікації робітничого глядача, і в цім напрямку ми неухильно скеровуємо роботу державних театрів, то в царині практики тут ще дуже багато мусимо попрацювати.

Наші стаціонарні державні театри розташовані переважно по великих містах і тому обнімають тільки робітничі райони цих центрів, полишаючи мільйонну армію робітництва індустріальної периферії поза системою регулярного й планового обслуговування театром. Тут ми маємо на увазі передовсім Донбас і Криворіжжя, що до сьогодні мали український театр лише в формі спорадичних наїздів, коли не лічити одного сезону роботи на Донбасі філії Державного драматичного театру ім. Франка за бутності його в Харкові (минулого сезону на Донбас їздили на пів сезону Шевченківці, поточного сезону там має теж пів сезону працювати театр ім. Заньковецької).

Такий порядок обслуговування українським театром культурних потреб робітництва нашого найбільшого й найважливішого індустріального району в жодний спосіб не можна визнати досконалим, тим паче що сьогодні для театральної роботи на Донбасі маємо цілком сприятливі умови. Копальні: Щербинівська, Гришинська, Єнакієво, Горлівська, Лисичанська (на Артемівщині), Брянська й Довжанська (на Луганщині), Раковська, Рутченківська й Петровська (на Сталінщині) мають кожна Палади Праці з добре устаткованими сценами, придатними до роботи великих театрів, а в кожнім селищі навколо цих палаців мешкає від 2500 до 12.000 робітників. Робітництво Донбасу й Криворіжжя виявляє величезне зацікавлення українським театром, в чім можна переконатися так з напливу туди спритних, халтурного порядку труп, що завжди чують за дуже далеко де можна „підлататись“, як і з поширення на Донбасі клубних драмгуртків кількості яких наближається до трьох сот.

Тим часом сцени десяти Паладів Праці стоять порожні, а культурні потреби робітництва Донбасу обслуговують „опери“ в складі десяткох акторів при оркестрі з турецького барабана, тромбона, скрипки й рояля (майже опера під Джаз-банд) та інші подібні халтурні трупи, що з них очевидно доводиться й тамошнім клубним

драмгурткам учитися театральної справи. І так більшу половину року, доки приїде якийсь наш державний театр, чи харківський „Веселий Пролетар“, що за короткий час зможе дати по одному по два спектаклі в кількох місцях.

Ми знаємо що робиться по клубних гуртках в столиці й по більших наших містах, де круглий рік працюють театри високої мистецької кваліфікації, розмаїтих мистецьких напрямків, де можна вчитися й є з чого вчитися аби була охота. Чого ж тоді можна сподіватися там, де може ніколи не бачили не тільки театрів розмаїтих мистецьких напрямків, а просто того, що варте назви театру? Відповідь зайва. А висновок ясний — справу з обслуговуванням робітництва Донбасу й Криворіжжя мусимо негайно і в радикальний спосіб, полагодити.

Проте як саме полагодити?

Обмежуватися тут прискоренням надсилки туди одного якогось державного театру, а пізніше організацією вітку гастролів ще кількох українських театрів на Донбасі, на нашу думку було б що найбільше „повторенням пройденого“. Мимо того, що такий порядок обслуговування українським театром робітничого Донбасу ми вже мали в практиці, і після нього на нараду директорів українських державних театрів з Донбасу приїхала ціла делегація тамошніх культробітників, поставивши вимогу — дайте на Донбас український театр, — ми прекрасно повинні знати, що кожен театр, працюючи десь, працює раціонально тільки тоді, коли він виростає з місцевого (завжди одмінного) ґрунту й пускає в нім глибоке коріння. Хто стане заперечувати, що шляхи й методи театральної роботи, при тотожній основній установці, одмінні не тільки в специфічних районах (а Донбас район специфічний), а навіть по різних великих містах не ті самі. Навіть Київ — не Харків і Одеса — не Київ, не то що Полтава, Дніпропетровське й Вінниця.

А Донбас?

Донбас мусить мати й свій репертуар, і свою одмінну техніку роботи, а може й ще багато іншого одмінного.

Тому не можна заспокоїтися тільки на демонстрації най і кращих з поміж наших державних театрів кінцеь-кінцем потрібний і корисний, а треба піти далі...

Треба організувати стаціонарний (в розумі всього Донбасу) український дер-

Харківський Державний театр „Седі“ II дія

жавний драматичний театр, а може й оперний театр на Донбасі. Крім того, що ця наша думка збігається з думкою товаришів із Донбасу, які вважають, що їм треба мати в себе кілька театрів, щоб у мінімальній тільки мірі обслужити культурні потреби району, тут є ще один момент який не тільки стверджує конечну потребу організації на Донбасі стаціонарної форми українського театру, а до певної міри визначає й характер цього театру.

Пролетарський театр мусить виростати з комплексу психічних і побутових елементів пролетарських мас. Де ж тоді, скажіть, можна знайти кращий ґрунт для розвитку такого театру, як не на Донбасі, де ці психічно-побутові елементи ми маємо в сутій формі. Завдання й техніка роботи театру на Донбасі також вимагають стаціонарної форми театру, що вивчив би потреби району і виробив би собі гнучку, найпридатнішу в даних умовах технічну систему роботи. Він мусить бути пересувним, і це одно вже говорить про те, що жоден наш державний театр звичний до роботи на місці, і навіть кілька таких театрів, не можуть бути зужиті для систематичного обслуговування Донбасу (а ми вважаємо, що Донбас треба обслуговувати тільки систематично).

Тому отже на Донбасі треба zorganizувати не тільки стаціонарний театр, а театр складений з кращих наших мистецьких сил, що необмежувався б виготовленням постанов та демонстрацією їх на сцені, а був би спроможний і зростати

як мистецька організація, черпаючи соки для цього зросту з „Донбасу“, що став би справжнім мистецьким осередком в системі культурно-освітніх закладів найбільшого індустріального району на Україні.

Звичайно робота на Донбасі зажадає від театру великого героїзму. Від керівників цього театру, і мистецьких, і адміністративних, великого хисту й невичерпної енергії, від акторів великих пожертв. Організація такого театру зажадає поважних коштів. Проте всі ці перепони ніщо в порівнянні з культурно-політичним значінням справи. І коли б навіть для організації стаціонарно-українського державного театру на Донбасі, нам довелося залишити якийсь інший район без українського театру, перекинувши матеріальні ресурси на потреби Донбасу, то це не мусить нас зупинити. Краще найкоротше свій вік без постійного українського театру „бабуса“ Полтава краще, деє інде урвати, а на Донбасі мусимо створити постійний український театр і при тім театр високої кваліфікації.

Можна було б тут подати аргументів ще й ще, але досить—справа сама за себе говорить.

Адже ми обстоюємо потребу культурного розвитку півмільйонної армії того району, де „роблять вугілля“.

Ми робимо культуру—зігріті цим вугіллям і мусимо дати цю культуру туди, де „роблять вугілля“.

В. Хмурий

Балет „Блазень“

Про «самогон—грамофон»

(До дискусії про музику легкого жанру)

Питання про так званий „легкий жанр“, що його порушено на сторінках „Нового Мистецтва“, що далі все більше притягає увагу громадської думки. І це природньо, бо з цим маленьким словом „легкий жанр“ щільно ув'язано весь „естрадний“ комплекс, справу музичного виховання мас то-що.

Що вкриває вітрини музичних крамниць? Яких нот що хвилини питають по цих крамницях? Ви думаєте художнього романсу, квартетів, опер, агітаційної літератури,—помиляєтесь,—питають фокстротів, „кирпичиков“, Хайта, Кручініна і т. інш. Ці твори мають нечуваний для нотних видань тираж в кілька десятків тисяч примірників. А це значить, що їх купують десятки тисяч покупців, а слухають сотні тисяч слухачів. Це справді „масова“ література, що на ній виховують свій смак, нею живляться, масові аудиторії.

Що-ж це за література?

Нам скажуть: фокстроти, чарльстони, тустепи, пісеньки то-що. Але не в тім, справа, що продається фокстрот. Справа в тім—якої якості цей фокстрот. Є фокстроти, написані Дебюсі, Рахманіновим, Мільо, і їх грають в серйозних концертах.

Отже не форма „легкого жанру“ а його зміст, його якість,—має притягти на-

шу увагу. „Легкий жанр“ таке ж природнє явище, як і потреба посміятися й попустувати. Але попустувати—пустуйте, тільки хуліганити зась! Не форма, а зміст.

Що ж змістом являє собою той „легкий жанр“, що його в такій кількості продукують естрадні автори й видають так звані „автори“ (издание автора)?

По-перше, це не витвір нового революційного побуту, а продовження тієї продукції, що в ній купалося міщанство дореволюційних часів—стиль Прісовського, Терпигоревої та їм присних. Ріжниця тільки та, що під назвою стоять інші прізвища, прізвища „молодої“ генерації Хайтів і Кручініних. Вся революція в цій галузі творчості виявляється іноді лише в зміні назви,—замість припустим „Тоска о прошлом“ на якусь там „Шахту №“, або (в кращім разі) в тематиці тексту. Справді-ж ця література так само кохається в настроях п'яної, декласованої богеми як і раніше, й між яким небудь „радянським“ сучасним автором-естрадником та музикою білоемігранта Вертинського ніякісноїкої різниці в тематиці й трактовці немає (воістину „музика“ дуже пізно реагує на зміни соціально-економічної бази).

В цікавій статті „Проф-естрада й клуб-естрада“ Авлов у „Жизни Искусства“ (№ 4 за 1928) подає цікаві цитати із

збірника дитини радянського побуту: „Синьої Блази“. Як вам сподобається прикладом це:

„И говорю Маруся,
Ты в моем вкусе,
Ваши речи сладки,
Разрешите вас поцеловать на
Революционной подкладке,—
И вообще начал выражаться
Разрешите за женотдел подержаться“.

Це вже хуліганство. І коли „ідеологічно витримана“ „Синя Блаза“ почала хуліганити, то що роблять оті безприютні Хайти?

Що ж являє собою цей так званий „легкий жанр“ що до музичної якості?

Візьмемо за приклад „Кирпичики“. Це та пісня, що її видано (боюсь помилитися) тиражем 50-60,000 примірників (тільки Давидовський може з нею конкурувати). Змістом її музики той занепадницький мінор, мінор корчми, п'яниці, який ми чули ще в шарманщиків: „Разлука ты разлука, чужая сторона“, та по церквах у творах Архангельського, що також мали й мають не менший за „Кирпичики“ тираж. Отже я констатую, що музичний зміст емоціональна підоснова „Кирпичиков“, „Разлуки“ й „Милость Мира“— Архангельського—однакова. „Кирпичики“ це нахабна спроба сучасним текстом прикрити богемсько-міщанський зміст музики, темою про завод виправдати шарманкову церковщину. І ця шарманкова церковщина йде в десятках тисяч примірників на естраду, у робітничу родину,—отрує своєм настроєм масу. Мало того, серйозна музична преса зупиняє свою увагу на цій пісні, аналізує її й проголосує взірцем бажаної масової радянської пісні.

Мимохіть повстає рівнобійність: „Яблучко“. те „Яблучко“, що його створила з елементів народньої української пісні („Ой, що ж то за шум“) маса (не Кручинін), і що його розповсюдила усна традиція (не радянська друкарня), і що справді одбиває в собі всі стихійністі, велетенську силу повсталого села й фабрики. „Яблучко“—сила, енергія, радість боротьби, стихія,—„Кирпичики“—хникання, міщанський вечерець з гітарою, меланхолія п'яниці, що не добреде до своєї хати. „Настрої“ „кирпичиков“—це штамп, шаблон—майже всієї „романсової естрадної літератури“, що її вагонами викидають на ринок, і що нею годують, живлять підтримують богемсько-міщанські смаки благбазівської інтелігенції й тих робітничих родин, що під впливом цієї

інтелігенції, перебувають, символ цієї літератури „самогон—грамофон“.

Коли проаналізувати музику цієї „сучасної“ легкожанрової літератури, то нас вразить її убогість, її шаблонність, штампованість. Гармонія складається з трезгуків першого, четвертого й п'ятого ступнів (це діапазон перших сторінок початкового курсу гармонії і стиль музичної творчості 200—300 років тому). Тавро шаблону й на мелодії, і над усім отой „архангельський“ мінор. А в цілому—„самогон—грамофон“.

Сучасна легкожанрова література—це хвороба, це грип, віспа, з якою треба боротися, бо під її—„чарами“—комсомол, фабрика! Сучасна легкожанрова література це справжній „опіум для народу“, який атрофує здібність розуміти, реагувати на мистецький твір. який наче шашель підточує коріння для дальшого розвитку музичної культури пролетаріату.

Які-ж практичні висновки й пропозиції в цій справі?

1. Треба поставити на чергу справу створення легкожанрової літератури але доброї мистецької якості. Це буде: сатира, гумореска, танок, але обов'язково майстерно зроблений рукою композитора.

2. Треба органам музичного контролю (і обов'язково в союзнім масштабі, щоб „республіканські видавництва“ з Ростова чи „авторські“ не зривали роботи) на завжди вилучити з обігу малограмотну, занепадницьку „самогонну“ легкожанрову літературу.

3. Треба, щоб „Уграмто“, що має свою фабрику поруч з виробництвом радіоприймачів повернулося до тієї роботи, для якої його засновано—до виробництва мистецької легкожанрової грамофонної нової платівки.

4. Треба, нарешті, розгорнути в державних масштабах виховавчу концертну роботу, що мусить доброю музикою вигнати з естради покидьки.

5. Треба розгорнути широку агітаційну роботу під гаслом „за доброякісну естраду“.

6. Треба монополізувати в руках державних видавництв справу видання „легкого жанру“. Це дасть змогу регулювати легкожанровий ринок, поліпшувати його якість і, нарешті, дасть матеріальну базу для видання мистецької музичної літератури.

П. Козицький

На Київській концертній естраді

Протягом перших трьох тижнів січня в Києві відбулися: три концерти „Думки“, (8-1—пам'яті Демущького, 19-1—повторений для пролетарського студентства, концерт пам'яті Лисенка та 4-1—на користь Окр. Т-ва шефства над селом), 2 концерти співака Смірнова, кілька концертів у Будинку Вчених, кілька концертів піяніста Нейгауза.

Хоч минуло вже три чверти року, як помер П. Демущький, але ніхто досі не влаштував громадського шанування пам'яті цього видатного українського музичного діяча. Отже концерт „Думки“ 8-1 набрав урочистого характеру. Перед концертом були доповіді представників Етнографічної Комісії УАН та Київ. Філії Муз. Т-ва імені Леонтовича (т. т. Білий і Бабій), що змалювали постать Демущького, як музики-етнографа та громадянина. Від Охматівського хору, що його 35 років тому zorganizував П. Демущький і 25 років ним керував, виступили двох хористів селян, що розповіли про роботу Демущького в Охматові. Диригент „Думки“ Н. Городовенко висловив підтримані всією аудиторією побажання про найшвидше видання всіх творів Демущького, про поширення портрету й біографії його та про забезпечення родини його. У концертних відділах „Думка“ виконала низку найхарактерніших і найколеритніших народних примітивів, що їх записав Демущький. Виконанням цих примітивів „Думка“ завжди відзначалася. І цей концерт вона провела з піднесенням.

Смірнов викликав бурхливі оплески слухачів своїми вокалістичними викрутасами (надмірно довгими *fermato*“, то-що) але художній рівень його концертів був низький.

На тлі стихійної неорганізованості київського концертного життя приємно відзначити концертну роботу Будинка Вчених. Першої половини поточного сезону в Києві не було організації, що дбала б за систематичне впорядження концертів з метою культурно-виховничою. Ані Державне Концертне Бюро, ані інші комерційно-концертні організації не провадили такої роботи. Єдине, що

мав Київ в цій царині й напрямку—це курс історично-музичних лекцій демонстрацій засл. проф. Г. Беклемішева. Цей курс—велика культурна робота, але його не можна розглядати цілком в концертно-естрадних рамках: тут маємо методу ознайомлення слухачів з композиторами та їхньою творчістю методом „демонстрування“, цебто впливу на розумову свідомість, а не на почуття, не на емоціональний бік психіки слухача.

Тому Будинок Вчених, розпочавши низку історичних й інших концертів, починає займати поважне місце в концертному житті Києва. Тим паче, що він серйозно й пильно ставиться до цієї роботи. Деякі з поміж його концертів притягають увагу широких культурно-мистецьких кол. Таким був перший концерт із циклу „історичних“,—концерт, присвячений творам Гайдна й Моцарта ф. п. кuartет, романси та дуєт із „Дон-Жуана“. Стильність та добре виконання висунули цей концерт на перше місце в поточнім сезоні. Крім цього в Будинку Вчених були ще 2 концерти: збірний (за участю піяніста Г. Когана та кількох оперних артистів) і прекрасний виступ Г. Нейгауза.

Піяніст Г. Нейгауз дав 2 концерти в концертній залі Будкомосу та кілька концертів по більших клубах (Радробітників, Робос, Діловий Будинок Вчених). Перший свій концерт він присвятив сучасній музиці, виконавши сонати молодого (11 літнього) композитора Юліана Крейна, сонати Стравінського, Мясковського, Александровата і інш. Піяністи, що приїждять концертувати до Києва, майже ніколи не привозять нових для київської аудиторії речей, а виконують адебільшого популярні (а часом і залязнені) твори давніших композиторів. Отже Нейгауз не пішов цією стежкою: він не побоявся дати серйозну, добре опрацьовану програму з творів новіших авторів. Прекрасний був останній концерт його (в Будинку Вчених), де він з широчен теплою, подекуди навіть з великим піднесенням і надхненням виконав Шумана й Шопена (а на *bis* чудову „Поему“ Скрябіна).

Остап Вишня

Малий фейлетон

„Сны мимолетные, сны беззаботные“

Хароші іноді сны бувають...

Нарада директорів снілася...

Стою ніби я біля „Березоля“, а по Лібкнехтовій вулиці, од ВУЦВК“а мчить блискучий „Бенц“...

А за ним „Фіат“, а за ним ще „Бенц“, іще „Фіат“...

— Що то,—питаю,—за така делегація?

— То директори українських театрів на нараду їдуть...

— Та неже?

Коли ось тільки—ррр!—до Березолівського під'їзду авто підпливає...

Виходить Михайло Олександрович Дауків, директор „Березоля“, сідає в авто... А дверці тільки—хлоп!, а Михайло Оле-

ксандрович одкинувся на шкіряну подушку:

— Наркомос!

Гррр!—Покотили...

Я підібрав манатки, дав собі третю скорість і до Наркомоса...

Влітаю у вестибюль, там на сходах стоїть Василь Єфремович Бутвин, директорів вітає:

— Пожалуйте! Пожалуйте! Скільки літ?! Скільки зим?!

А директори повз Василя Єфремовича проходять, поважно так головами кивають, а на його кабінет так і не дивляться...

І в кожного з них із бокової кешені чекові книжки...

Сідає директор Франківського театру, виймає чекову книжку—чирк-чирк!—і до Василя Єфремовича:

— Триста тисяч на Муздрамінститут! Кидь!

А Михайло Олександрович йому:

Піанізм Нейгауза іншого гатунку ніж піанізм тих видатних артистів, що гастролювали в Києві останніми роками. Коли для Петрі характерніша риса — повнота й рельєфна викінченість звуку, для Сіроти — мужність, технічне, так би мовити „гурманство“ та динамічна сила, для Боровського й Когана — ясність, прозорість викладу, то інтерпретаційне обличчя Нейгауза має певні елементи філософського мислення.

Театр ім. Ів. Франка. — „Седі“
Арт. Козаківський в ролі квартир-
майстра

Він глибокий інтерпретатор, що дбає віддати не зовнішність твору, а ті думки, ідеї, той задум і ту психічну енергію, що втілив автор у своїм творі. Це заглиблення підносить Нейгауза, як художника, над тими віртуозами, що дбають майже виключно за свою звуково-технічну досконалість. Звуково-темброва палітра його обмежена, звук не завжди викінчений і заокруглений. Але він — тонкий, чутливий, глибоко-культурний виконавець, артист із великим мистецьким хистом. І шкода, що киянам рідко доводиться чути його.

Я. Юрмас

— На бідних студентів можу дати тільки сто тисяч! Двісті тисяч асигновано на командировку Крушельницького, Гірняка, Чистякової, Сердюка, Титаренко за кордон! Треба їм дати по сорок тисяч, хай поїдуть у Ніццу, хай одпочинуть, хай поїздять...

А всі кругом:—Браво! Браво! Браво! Директор Харківської Опери А. М. Воробйов виймає аж три чекових книжки:

— У мене, — говорить, — їдуть в Італію Паторжинський, Сокіл, Середа, Горохов, Колодуб... Петрицькому купую віллу в Карачівці... на збудування нового будинку робітниче-селянської опери, можу дати тільки п'ятсот тисяч!

А всі кругом:

— Браво! Браво! Браво!

Виступає директор Одеського театру Б. М. Стах.

— Я, каже, — на літо зафрахтував океанського пароплава, кататиму трупу

„Пригоди“ в театрі „Веселий Пролетар“

В черговій прем'єрі — „Пригоди“ театр одійшов від звичайних йому в попередній роботі оглядів (рев'ю) і склав виставу з дрібнообразів (мініатюр) різних родів та форм.

Драматичні, мелодраматичні, трагедійні картини, водевіль, шаржі, пародії, естрадні виступи, співи, танки словом те що в нас називають малими формами.

Цей рішучий поворот, взятий театром не тільки шукання свого оригінального обличчя, а й вимоги робітничого глядача, проказані театрові під час гостролів. Потрібуючи від театру як найширшої амплітуди вражень від драми до шаржу включно, дивлячись „Шпану“ чи „Колотнечу“ — глядач вимагав крім смішного, ще й серйозного — після комедії драми.

Чергову прем'єру складають: **I дія** — 3 картини Стефаніка — Катруся, Дитяча пригода, Марія. **II дія** 1 — Entres конференсів, 2 — Халуй — Капельгорського, 3 — Ярмарок (Вишні), 4 — В суді — Левицького. **III дія** 1 — Обиватель (Антоша-Ко) 2 — Ганка (№).

В підборі матеріалу режисур ставила собі завдання не тільки популяризувати кращих українських письменників на сцені малих форм, а й збудити в глядача активність в напрямку актуальних нині справ (новий побут, українізації, допомога галицькому пролетаріату, боротьба з халуйством, обивательщина, то-що).

В організацію видовиська режисур поклала принцип виготовлення певного стандарту для робітничих клубних гуртків, що став би для них взірцем, а саме: Як використовувати та інсценізувати драматично-літературний матеріал, не драматичної форми.

Ставить спектакль режисер — Я. Бортник при лаборанті Маківським. Оформлення художника В. Грипак. Музика Заграничного. Танки — Купферової.

од Одеси до Бомбея й назад: хай одпочивають! Триста тисяч даю у фонд українських драматургів і композиторів..

А всі кругом:

— Браво! Браво! Браво!

М. М. Лебединець, опери Одеської директор, — кинув на всіх поглядом гордим:

— Що в Італію!? Та я всю Італію сюди привезти думаю! Хай тут моїх співаків учать!

Д. Ровинський виймає десять чекових книжок:

— Ось мої добутки! Але не дам нікому ні копійки. Треба мені золоте вбрання на цигана з „Сорочинського ярмарку“ зробити!

А Василь Єфремович Бутвин серед директорів ходить, усім руки тисне...

Підходить до мене і теж взяв за руку, та як стисне... я й прокинувся...

Зирк! А Мурка маленька сидить на ліжкові, продирає очі й голосно співає: „Дайте, дядьку, п'ятака!“

Концертна естрада в Харкові

(30-I—6-II)

В попередньому числі ми відзначали зріст громадської ініціативи в справі організації музичного життя нашої столиці. Справедливість цього підтверджує новий факт: в Харкові зорганізувався і почав регулярну роботу **Симфонічний оркестр під кер. диригента Я. Розенштейна**, проректора Харк. Муз.-Драм. Ін-ту. Оркестр організовано з ініціативи кількох оркестрантів і складено з музик-професіоналів, робітників естради, кіно й ін. Мета оркестру подвійна: з одного боку пропагувати симфонічну музику серед міського пролетаріату, несучи її в робітничі клуби, з другого — власною роботою в галузі симфонічної музики підвищити кваліфікацію своїх членів, що примушені заробляти свій шмат хліба повсякденною ремісничкою грою естрадної музики. З цією метою члени оркестру відмовляються од відпочинку і віддають свої понеділки для влаштування оркестрових проб та концертних виступів по клубах.

Протягом січня й початку лютого місяця оркестр, регулярно що-понеделка, дав кілька концертів: у своєму профклубі „Робмис“, для активу культосередків профспілок, в клубах будівельників, металістів та пролетарського студентства.

Нам довелося бути на двох останніх концертах, що відбулися 30-I та 6-II ц. р.

Програм цих концертів в основному складено з симфонічних творів програмного характеру та творів, побудованих на темах народніх пісень: 1) як найбільш зрозумілих для музично-нерозвиненого слухача і 2) як найбільш близьких йому. Програм цей становлять: сюїта „Казка про царя Салтана“ та „Дубинушка“ Римського-Корсакова, „Баба-яга“, „Протяжная“ та „Плясовая“ Лядова, симф. поема „Робесп'єр“ Літольда, „Ей, ухнем“ Глазунова, „Балалайка“ Кочетова й ін.

Відмінною рисою цих концертів є метод подання симфонічної музики невідповідної музично-аудиторії, що його запровадив диригент оркестру Я. Розенштейн: перед виконанням того чи іншого твору т. Розенштейн робить коротенький музичний аналіз твору, викладає його зміст і зупиняється на засобах музичного мислення й музично-звукових образах автора, тут-же ілюструючи свої пояснення виконанням відповідних моментів твору. Зосередивши таким чином увагу слухача і давши йому ключ до зрозуміння твору і тим полегшивши його сприйняття, диригент виконує весь твір, що сприй-

мається слухачами надзвичайно уважно й активно. Не дивно, що таким чином подана симфонічна музика має величезний успіх так у робітників од варстату, як і в студентства (вже знайомого з оперою і з симфонічними концертами), що спостерігався підчас рецензованих концертів оркестру.

Склад оркестру достатній кількісно і майже нормальний що до інструментів, треба б лиш додати 1-х скрипок (є 6), одного (принаймні) контрабаса та де-що з дерев'яних. Оркестр є дисциплінований і чутливий до диригентської палички музичний організм. Виконання цілком добре. Видно, що і диригент і весь колектив перейняті любов'ю до свого діла й свідомо ставляться до своїх завдань.

Доповненням до вищенаведеного оркестрового програму були виступи солістів — скрипача Петреско та молодой співачки, студентки музінституту, Морозові — в супроводі оркестру; перший із них має порядні технічні дані, а друга добрий свіжий голос (сопрано).

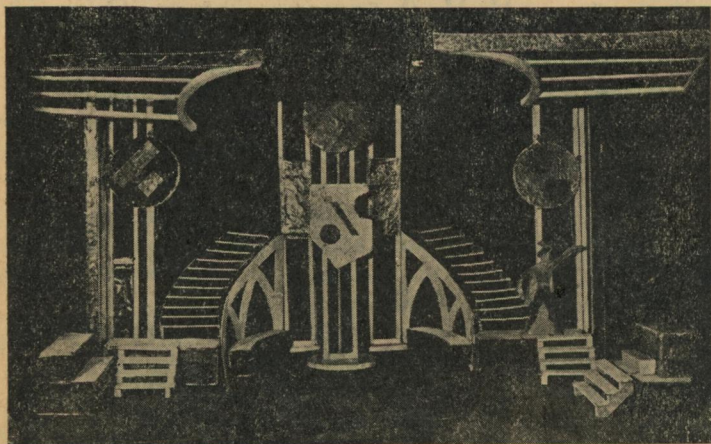
Отже, маємо ще одну цінну музичну організацію, що, не ганяючися за матеріальною користю, веде велику культурну роботу в гушавині пролетарських мас Харкова, і обов'язок державних професій та громадських організацій, а насамперед самих клубів, підтримати оркестр і дати йому нормальні умови праці.

Концерт Доріані, що відбувся 5-го ц. м. в театрі ім. Шевченка, належить до концертів, влаштування яких не має жодної мистецької мети й викликається потребою концертанта в заробітку: Вартість їх визначає зазначена установка та орієнтація на смак міського міщанства.

Програм концерту складено за традиційним рецептом: кілька фортепіанових творів авторів, ім'я яких імпонувало б аудиторії (виконання відіграє найменшу роль), а далі йде міщанина з популярних творів у виконанні головного концертанта. Не зупиняючися на виконанні піаніста яке цілком гармоніювало з прескверним інструментом, відначимо репертуар, що з ним виступив Доріані: тут і арія з опери „Любовний трунок“ Доніцеті, і етнографічна китайська пісенька, і арія Ленського, поруч з жанровою пісенькою „Ах, мой милый беби“, що його заступає „Колискова“ Моцарта. Іноді художня недодержаність програму цілком або частково виправдується художністю виконання, — у Доріані цього немає. Позитивним у співці є наявність італійської школи, що дала йому добре дихання, кантилену і досить красивий та ясний звук медиуму, і тільки. В горішньому регістрі спів перетворюється в напружений крик. Виразності й експресії співу, темпераменту, почуття, ритму й темпу у Доріані мінімум, не говорячи вже за те, що співець весь час детонує, а іноді й не попадає в тон (початок арії Ленського). Що можна так-сяк слухати у виконанні співці, це річі етнографічно-жанрового характеру.

Концерт Скрипача Олександра Донського 5-II. Концерт О. Донського перший у Харкові і, очевидно, один з поміж перших прилюдних виступів взагалі, бо ім'я артиста, як концертанта ще невідоме.

Свіжий програм концерту й артистичні дані О. Донського виявляють в ньому солідну музичну

Столична Опера в Харкові. „Лебединое озеро“. Худ. Рифтин

КОЖНИЙ РОБІТНИК МИСТЕЦТВА Й КОЖНИЙ,
 == ХТО ЦІКАВИТЬСЯ МИСТЕЦТВОМ ==

Повинен бути передплатником ілюстрованого

тижневика

„НОВЕ МИСТЕЦТВО“

Умови передплати на 1928 рік: на 12 м.—8 крб
 на 6 міс.—4 крб. 25 к., на 3 міс.—2 крб. 25 коп.

Про фото-кіно аматорство

Відомості, що надходять останніми часами, про зріст фото-кіно аматорства на Україні й виникнення низки фото-кіно організацій молоді (особливо при Т.Д.Р.К.) підкреслюють здоровий характер фото-кіно аматорського руху, як наслідок зросту самодіяльності мас.

Розвиток фото, а за ним кіно-аматорства на Україні особливо важна річ в епоху соціалістичного будівництва, коли нам треба максимально використати кожен технічний засіб.

Один з поміж цих засобів фото та кіно, які можна дуже широко зужити в найрозмаїтіших галузях радянського будівництва, а особливо в царині культури.

В умовах боротьби за культурну революцію фото й кіно аматорство набуває великого значіння, як засіб агітації за соціалістичне будівництво, набираючи організованого та масового характеру.

Фоно-кіно аматорство—один з найпрактичніших шляхів, щоб притягнути маси до будівництва радянської кінематографії. Знання кіно, його техніки, культура кіно, кіно-письменність широких мас, особливо

культуру. Артист віддає належне класикам, творчості, яких присвячено перший відділ концерту (Соната—Верачіні, Менует—Міландро, „La bandedoline“ та „Les petits moulin à vent“—Куперена, Пасакалья—Генделя—Томсона), але цілком виразно тяжить до сучасної музики (концерт Прокоф'єва, румунські танки Бартока, менует Де-Фалла, вокаліз Рахманінова й ін.). І треба сказати, що саме в цій музиці О. Донський і виявляє себе, як технічно озброєного музику, темпераментного й музично-чутливого. Особливо треба відзначити добре виконання повних динаміки скерца та фіналу прекрасного концерту Прокоф'єва. Що до виконання творів старих майстрів, що воно більш ніж треба академічне, хоча з другого боку в ньому почувається більша культура звуку, надто переобтяженого силою в творах сучасних авторів. Урівноваження цих двох моментів, думається, мусить прийти з часом, бо артист тільки виходить на естраду і до остаточного формування артиста часу ще багато. Слабим місцем в техніці скрипака є техніка правої руки, що особливо відчувається на піяніссімо та флажолетах.

Витримано вів супровід теж молодий піяніст Жак-Кар. В цілому і концерт і концертант лишили дуже приємно вражіння.

Nevermore

нових поколінь молоді: комсомольців, піонерів та школярів—важна передумова розвитку культури Радянської кінематографії. А разом з цим набирає першорядної ваги за сьогоднішньої ситуації справа метод масової роботи фото-кіно аматорства.

Методи роботи фото-кіно аматорства в СРСР мусять гостро відрізнитися від буржазних країн, де при наявності величезної кількості дешевої апаратури та матеріалів—сотні тисяч аматорів—індивідуалістів фіксують події „хатнього“ порядку.

Методи роботи в СРСР мусять полягати в колективній фото кіно роботі. За змістом—зйомки мусять мати культурний та громадсько-корисний характер роботи і фіксувати на фото й плівці будівництво країни: промислове, робітниче, культурне, побут (національний, робітничий та місцевий), учобу й побут Червоної Армії, звертаючи особливу увагу на питання будівництва на селі.

Кожний знімок мусить у нас бути історичним документом, а не забавкою неробства.

Радянські фото-кіно аматори, накопичуючи досвід, повинні стати в майбутньому за збірний пункт кіно-хроніки.

Головним чином через фото-кіно аматорство, яке дає практичну, реальну можливість виявити кінематографічний хист—українська кінематографія зможе дістати потрібний кадр пролетарських операторів, режисерів, механіків та робітників інших фахів.

В розвитку фото-кіно аматорства велику роль може відіграти наша преса, приділяючи у себе періодичне місце на кутках фото-кіно аматора та використовуючи в пресі матеріали фото-кіно корів.

Учоба, культура й сприяння українському кіно—такі завдання радянського фото-кіно аматорства на Україні, а завдання української кіно-громадськості,—всяко сприяти розвиткові фото-кіно аматорства, скеровуючи його організації на правильний шлях.

Л. М.

„Вредный элемент“

(Театр Руської Драми в Харкові)

Не зле й цілком в сучаснім плані що до змісту задуманий водевіль „Вредный элемент“, авторів непощастило оформити як слід композиційно й тому твір на багато стратив свою гостроту. Оригінальний задум—почовити водевільну театральну форму елементами сатири, ціла низка надзвичайно сценічних і добре взятих ситуацій, дотепна в соціальному аспекті подана обрисовка персонажів, жвавий діалог і надзвичайно дотепний та соковитий місцями текст—все це треба визнати за водевілем—Шкваркіна. Проте одночасно треба констатувати й те, що авторів бракує найменшого почуття міри. Зосередивши всю свою дотепність і драматургічний хист в одній сцені (в'язниця), він сам собі завдав поразки.

Суто водевільний сюжет, що його заведве б вистарчило на якісь три картини, а може й того менше, розтягнуто на дві довгих і три коротких картини, і гостро спостережений уривок сучасного радянського побуту та кілька дотепних водевільних ситуацій, що їх самих цілком би вистарчило для драматургічного твору малої форми, потонули в нудних сценах побуту, приправлених (чи театром, чи автором не відаємо) конячими дозами Вертинського, фокстроту й просто оперетки. Особливо розвезена остання картина, де й автор і театр, закохані очевидно до нестями в свою творчість, зовсім забули золоте правило—що вміти вчасно попрощатися, і в житті, і на театрі,—найперша передумова успіху.

Постановочно п'єса зроблена театром Руської Драми нашвидку, як і всі попередні спектаклі й не позначена не то що режисерською вигадливістю, а навіть звичайнісінькою собі дбайливістю. Трудно припустити, щоб режисура не спостерегла конечної потреби скоротити де в чім автора, принаймні викинути традиційно-водевільну кінцівку приточену до фактичної й логічної розв'язки водевіля. Цей факт на нашу думку особливо зашкодив соціальному аспектові твору, бо висунув на перший план не цей аспект, а Вертинського й оперетку. Ми розуміємо, звичайно, що театрові треба було за-

брати цілий вечір одним цим водевілем, проте в данім разі мета способів ні трохи не виправдує, хоч публіка й бралася за боки всі п'ять картин.

Несерйозний постановочний підхід характеризує й музика. Гнусная, по-українському кажучи, музика, непристойна навіть, коли нею зловживають і примушують слухати Вертинського по 5 хвилин і що 15 хвилин безугаву.

Тому не хочеться плутати з усім попереднім художника й де-кого з акторів, що значно серйозніше підійшли до справи ніж режисура й зав. муз. частиною.

Художник Пельонкін, очевидно зваживши, що з шпалерами й сірою фарбою, призначеними для його роботи, далі міщанського павільйона не поїдеш—обмежився на нім, проте оживив його кількома дотепними трюками: грати, що спускаються в камеру в'язниці й визначають суспільний шабель посаженої туди шатії раніше, ніж про це розповідає автор, гітари, танок лаштунків, що нам нім, до речі, треба було закінчити спектакль.

Акторський склад в театрі Руської Драми і персонально, і в ансамблі завжди гарний, на цей раз (мабуть через занадту контрастність самих персонажів) поділився на двоя. З одного боку стала більшість чоловічого складу, що з поміж нього Гетманов—Щукін, Полевой, Надрич—Вечерній, Намфрод—Столбик і Вацура—Чубчик були хіба кращі, ніж їм призначив бути автор. З другого решта. З поміж жінок не дизгармонувала з мужчинами першої групи тільки Аляб'єва—Маня та Люмінарска—Інна Семеновна.

Потім нам здається, що коли вже на долю нашої генерації (не Нової Генерації) випало дивитися на фокстрот кожного вечора, як тобі здається піти до театру, то мабуть все таки краще дивитися, як його танцюють гарно, чого ніколи не буває при гострій розбіжності комплекції танцюристів з вимогами фокстротних па.

Тепер здається треба чимсь закінчити.

Побажаємо театрові Руської Драми щасливої дороги й „шумного успіха“ в Миколаїві. В. Х—рий

Театр ХОРПС'а.—Арт.: Глущенко, Полінова. Завмузчаст. Горінштейн

Московський Камерний Театр—„Сіроко“

Виставка образотворчого мистецтва з нагоди десятиріччя Жовтневої Революції

(Лист з Москви)

В середині січня в Москві відчинено виставку живописи, скульптури та графіки, замовлених найзначнішим руським художникам окремою комісією Раднаркому РСФРР до десятих років Жовтня.

Зрозуміло, що ця виставка вперше в такім масштабі обняла роботу московських і ленінградських художників, і тому надзвичайно цікава.

Вона многим не виправдала тих приблизених надій, що на неї покладались. Цілу низку великих художників репрезентовано на ній роботами дуже далекими від знаменного ювілею, ради якого їх придбано, та й своїми формальними вартостями далеко не досконалими. Випадковими роботами, показано таких майстрів, як П. Кончаловський, Машков, Р. Фальк, проте й поруч з цими творами дисонансом виступають цілком немичні роботи Лентулова, Захарова, Булаковського й цілої низки інших майстрів, що либов через непорозуміння потрапили на виставку такого масштабу й значіння.

Одначе де-хто з майстрів старшого покоління, прикладом А. Матвіїв, А. Осмьоркин, К. Петров-Водкін, — зробили спробу відгукнутися, на великий ювілей творами з новою соціальною тематикою, і коли ця спроба не зовсім удалася, то все—таки її треба згадати як факт деякого позитивного зрушення старих культурних майстрів в бік тематично-змістової живописи.

Значно яскравіше й повніше репрезентовано на виставці молодь;—особливо групу, що на своїх попередніх виставках звернула на себе загальну увагу, молодий „Ост“: А. Дейнеку, А. Гончарова, А. Козлова, А. Лобаса, Ю. Піменова та інші.

Остовці розв'язують завдання соціально-змістовної живописи досить гостро, але в формах плакатних і журнально-графічних, гостро суперечних монументальному розмаху їхніх багатометрових полотен. Вплив західного експресіонізму штовхає де-кого з них (особливо ж Гішлера та Козлова) до напівмістичної живописної фантастики.

Заслужують на увагу роботи Богородського й Ряжського, живопись яких чим раз більше набірає реалістичної стислості й певності.

Значно краще вражіння справляє скульптурний відділ виставки. Тут поруч з роботами майстрів старшої генерації А. Матвіїв, І. Шадра, Л. Шеру, да й Корольова звертають на себе уягу скульптури молодих московських скульпторів—Смотрової, Сомової й Мухиної. Проте й скульптурний відділ занадто перевантажений портретом—останній при- тулок старого, минулого натуралізму й імпресіонізму.

Натомість відділ графічних робіт, представлений творами таких майстрів гравюри на дереві, офорта й малюнка, як П. Шілінговський, В. Фаворський, П. Павлинов, І. Нвінський і А. Кравченко, яскраво відбиває розквіт радянської графіки. Де-яким дисонансом в зрості графічної форми здаються нам роботи С. Чехоніна й Д. Митрохіна, виконані ще в формах старого дореволюційного графічного книжкового способу прикрас.

Хоча виставка, особливо в частині організаційній, має ще багато дефектів, але треба сподіватися, що вона дасть багатий матеріал і досвід для наступних тематичних виставок, кількість яких неминує буде зростати.

А. Б—хес.

ХРОНІКА

Харків

В день ювілею Червоної Армії Державні Українські театри на пропозицію Відділу Мистецтв НКО, мають дати спеціальні вистави для червоноармійців. В Театрі „Березіль“ в цей день піде п'єса „Яблуневий Полон“, в Харківському Державному Театрі „Розлом“, а в Київському Державному Драматичному театрі ім. Франка п'єса—„Заколот“. Крім того театр ім. Франка призначив по-над норму 425 місць для червоноармійців.

В Харківському Державному Театрі наприкінці лютого піде закритою виставою для Червоної Армії п'єса „Розлом“.

Тепер театр працює над п'єсою „Підземна Галичина“. Ставить п'єсу режисер Загаров. Прем'єра 25 Лютого.

25 лютого режисер Смірнов—Іскандер розпочне роботу над п'єсою „Заколот“ (Мятеж).

Державний Єврейський Театр починає свій сезон у Харкові 17 лютого. В репертуарі театру крім граних ним у Харкові п'єс кілька нових зроблених поточного сезону в Одесі.

Харківська Філія Товариства ім. Леонтовича zorganizувала виконавчий вокально-інструментальний колектив, що має популяризувати серед робітничих та селянських мас сучасну музику та знайомити їх з творчістю композиторської майстерні філії. Концерти колективу незабаром розпочнуться по робітничих клубах.

Конференція в справах кіно для дітей. За ухвалою Науково-Методичного Комітету при НКО має бути скликана конференція в справі кіно для дітей, ця конференція має обговорити такі питання: 1) кіно, як чинник виховання, 2) кіно—навчальний засіб, 3) чи є потреба в окремих сценаріях для дітей і 4) обслуговування дітей кіно-установами для дорослих.

Київ

Театр ім. Франка в Києві. Наступною прем'єрою театру піде п'єса Дм. Фурманова „Заколот“ (Мятеж). Ставить п'єсу Засл. Арт. Респ. Гнат Юра, що сам і змонтував її за одноіменною повістю автора. Переклав п'єсу Ф. Гаваський. Художник Цапок.

Одеса

В Одеському Державному Драматичному Театрі пройшов „Яблуневий Полон“ з дуже великим успіхом, (6 спектаклів пройшло при переповненій залі).

Тепер театр працює над відновленням п'єси „Кінець Криворильського“ та п'єсою „Вовки“—Тудуза (режисер Бережний), а після них піде „Лісова пісня“ й „Енеїда“.

Негативно позначилась на роботі театру система абонементів, тому що бракує обігових коштів, хоч публіки в театрі завжди по береги.

Театр для дітей в Одесі. 11 січня п. р. в Одесі відкрився Театр для дітей ім. Х Роковин Жовтневої Революції.

На відкриття йшла п'єса Л. Баженової за сюжетом В. Винниченка „Федько Халамидник“, зроблена в Харківському Муздраміні за проводом Я. Мамонтова.

Дніпропетровське

Театр ім. Шевченка. За першу половину сезону Театр ім. Шевченка в Дніпропетровському дав 95 вистав, у Кам'янському 4, на Амурі й Чечелівці (робітничі околиці Дніпропетровського)—по одній. Через театр перейшло 59.716 глядачів і з поміж них 39.237 пільгових.

В лютому театр упоряджує конференцію глядачів, щоб з'ясувати на скільки продуктивно виконав він своє завдання за минулу половину сезону, та на креслити план дальшої роботи.

Театр ім. Заньковецької вже більше місяця працює в столиці АМСРР—Балті й має не аби—який успіх та прихильні одзиби молдавського суспільства, як перший серйозний і мистецько—цінний театр, що демонструє перед робітниками й селянами братньої молдавської республіки досягнення українського театру за часи революції. Крім спектаклів театр має своїми силами дати в Балті кілька концертів молдавською мовою, складених з молдавських вокальних та музичних номерів. Для цих концертів молодий композитор М. Бак збирає матеріяли, записуючи молдавські народні пісні.

Після гастролів у Балті театр переїде до Артемівського, де пробуде до травня місяця. В Артемівському має бути переведений і 5 річний ювілей театру.

Влітку театр працюватиме на Білорусі, або на Кубані, а наступний сезон почне в Полтаві з якого він уже склав попередню угоду.

Зінов'євський Робсельтеатр 14 жовтня 1927 р. після місячної перерви вирушив у третю свою подорож на села.

Репертуар театру складено з таких п'єс: „Маруся Богуславка“, „За океаном“, „Безталанна“, „Гайдамаки“, „Панська ніч“, „Пошилися у дурні“, „Запорожець за Дунаєм“, „Підземна Галичина“, „Іду“, „Вирок“.

Крім спектаклів театр провадить на селі й вичення глядача та інструктує місцеві драмгуртки.

Акторський склад театру переважно молодий.

Великі труднощі успішній роботі театру ставить брак на селах відповідних помешкань та устаткування сільських сцен.

Український Театр у Ленінграді працює на засадах трудколектива й має гарантійну угоду з Ленінградським Українським Будинком Освіти. В репертуарі театру: „Гайдамаки“, „Запорожець за Дунаєм“, „Наталка Полтавка“, „Лимерівна“, „Безталанна“, „Маруся Богуславка“, „Про що тирса шелестіла“, „Сорочинський Ярмарок“, (перероблений), „Вій“, (Остапа Вишні), „Республіка на колесах“, „Яблуневий Полон“, „Любов і дим“. Репертуар театрові доводиться будувати зважаючи у великій мірі на Ленінградську публіку, що має ще велике упередження супроти нового українського театру, бувши вихована на гопачно-горільчаним репертуарі. Тому театрові доводиться п'єси нового репертуару запроваджувати поступово. Керує театром режисер Юхименко.

Шубертовський конкурсний комітет відрочив реченець надсилає твори на конкурс до 30 квітня 1928 року. Твори треба надсилати на адресу: Ленінградської Державної консерваторії А. Глазунову.

Міжнародне конкурсне журі збереться для призначення міжнародної премії в червні 1928 року у Відні й складатиметься з десяти представників зон та одного представника Віденського Т-ва Друзів Музики.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ
ЖУРНАЛ

„НОВЕ МИСТЕЦТВО“

Совкіно. Фільм „Октябрь“.
Постановка Ейзенштейна.

Музеї

Порядок обміну культурно-історичними й художніми цінностями.—ЦВК СРСР видав постанову, за якою в разі потреби обміну культурно-історичними й мистецькими цінностями зацікавлена республіка має звертатися безпосередньо до відповідної Союзної Республіки.

Раднарком СРСР ухвалив асигнувати 70 тисяч карб. на придбання мистецьких цінностей для музеїв Союзних Республік. Крім того Уряди всіх Союзних Республік мають асигнувати на цю справу додаткові кошти з республіканських бюджетів.

Мистецько-історичний музей у Харкові. Для зорганізованого мистецько-історичного музею дібрано з музею ім. Артема близько 15 тисяч експонатів (2 тис. картин, 7 тис. гравюр та малюнків, понад 2 тис. порцелянових річей, до 300 річей з бронзи та інш.).

Після закінчення всіх підготовчих робіт музей стане центром художньої освіти та базою для роботи науково-дослідної катедри мистецтвознавства Харківського Художнього Технікума.

Прилуцький музей.—Прилуцький окружний музей, організований 1927 року, зібрав цікаві колекції з мистецтва, археології, етнографії та інш. Серед експонатів музею є цікава збірка творів мистецтва з б. маєтку Галаганів у Сокиринцях.

Тепер музей готується до організації виставки творчості художників Прилуччини.

За останніми відомостями, НКО УСРР вже полагодив справу перебрання Прилуцьким музеєм багатьох річей, що стосуються Прилуччини з Ленінградського музейного фонду і їх незабаром буде перевезено на Україну.

Москва

В Малім театрі 25 лютого піде прем'єрою п'єса Волькенштейна „Гусари й голуби“.

Театр одержав також нову п'єсу від драматурга К. Треньова.

В Театрі бувш. Корша черговою прем'єрою піде нова п'єса Пушкіна „Пролодная комната“, ставить п'єсу В. Крігер.

Московський Театр Пролеткульту після скінчення зимового сезону вперше виїде в гастрольне турне по СРСР.

Театр „Фрайкунст“ закінчує роботу над п'єсою Вівьорке „Ботвін“. Ставить п'єсу режисер В. Вершілов.

Синя блуза одержала запрошення на гастролі із Нью-Йорка від американського Межрабпрома.

У Мхаті II—28 лютого піде вперше п'єса Бабеля „Захід“. Для театру.

Леонід Леонов написав нову п'єсу за своєю повістю „Провинциальная история“.

Кіно-хроніка РСФРР

Радянські фільми закордон. Совкіно цього року продало цілу низку картин закордон Німеччині: СВД, Пани Скотиніні, Дівчина з коробою, Шлях на Дамаск, Генеральна лінія, Сорок перший, Солістка його Величності, Поет і цар, Людина з ресторану, Жовтень і три вори. Хіні: Мінарет смерті й Декабристи. Данії: Катька бумажний равет. Італії: Два мисливці, Нателла, Сорок перший, Пани Скотиніні. Фінляндії: Абрек Заур, Декабристи, Мінарет Смерти, Солістка його Величності, Белла, Каштанка, Поет і цар. Норвегії: Декабристи, Вітер, Крила холопа, Арбек Заур, Поет і цар, Людина з ресторану. Південній Америці: Панцерник Псьомкін, Мати, Декабристи, Перемога жінки, Третя міщанська, Поет і цар, СВД, Утриш. Австрії: Третя міщанська. Франції й Бельгії: Мати, Ведмеже весілля, Станційний наглядчик. Німеччині й Португалії: Нателла, Сорок перший. Венгрії: За законом, Цар і поет. Туреччині: Станційний наглядчик, Мінарет Смерти, Мати, Бухта Смерти, Арбек Заур, Єврейське щастя.

В Межрабпрому Русь. Режисер Пудовкін незабаром розпочне ставити картину „Потомок Чингис-хана“ за сценарієм І. Новокшеннова.

Режисер Жалобурський розпочав роботу над фільмом „Ії син“ за сценарієм Леонідова. В головній ролі Нар. Арт. Респ. Москвін.

На 50 роковини смерті Некрасова, Межрабпрому Русь готує картину „Дружина декабриста“ за сценарієм Гусмана на тему „Русские женщины“ Некрасова.

Найближчі значніші постановки Межрабпрому Русь: „Степан Разін“ „Война и мир“ за романом Л. Толстого „Лассаль“, „Павел I“, „Последний рейс“

На Московській фабриці Совкіно закінчена картина „Свои и чужие“ з побуту радянського студентства. Незабаром виїде в прокат „Зелений шум“ на тему Боротьба за сільське будівництво.

На Ленінградській фабриці Совкіно. Закінчено картину „Кастусь Калиновський“, що її Совкіно ставило разом з Бідержкіно. Закінчено зйомки фільму „Золотий мед“ з циклу картин для дітей.

ПРОГРАМИ ТЕАТРУ

Столична Державопера

Лебедине озеро

Балет на 4 дії муз. Чайковського.

Дієві особи:

Принцеса Вишнівська
Принц Зіґфрід Литвиненко
Вихователь принца Аркад'єв
Одета королева лебедів Сальнікова
Злий Геній, Дуленко
він-же фон-Ротбар Суворов
Одидія його донька Сальнікова

Переяславець

Друзі принца: Плетньов, Чернишов, Барський, Горохов, Гнутий, Рейнке.
Церемоніймайстер Горошко
Слуги, герольди, придворні дами і кавалери, селяни й селянки.

I акт

Па-де-трус: Переяславець, Васіна, Красник, Ландцман, Ковальов, Гавот: Дуленко, Горн, Лур'є, Литвиненко, Чернишов, Плетньов. Горохов Рейнке Варіяції: а) Переяславець, б) Ковальов, в) Васіна, г) Горн і Лур'є д) Дуленко

д) Кода—всі учасники.
Селянський вальс: Дуленко, Стрілова, Маслова, Калініна, Імханицька, Гасенко, Тихомірова, Ландцман. Якобі, Рожанська, Озолінг, Дунаєвська, Малець, Ужанська, Жерлинська, Лур'є, Красник, Сакович, Годар, Берг, Ворона, Монастирська, Хлібникова, Отаманова, Салдатенкова, Хоіамська, Гонтарева, Терещенко, Гаїна, Левіна, Толкачова, Литвиненко, Плетньов, Чернишов, Барський, Горохов, Гнутий, Рейнке, Маневич, Тарханов, Владіміров, Муравін, Стояннов, Горошко, Голишів, Скрипченко.
Танок з келехами—всі учасники.

II акт

Лебеді: Ландцман, Рожанська, Миротворцева, Ужанська, Отаманова, Дунаєвська, Малець, Салдатенкова, Озолінг, Жерлинська, Гвоздьева, Лукашова, Красник, Калініна, Лорська, Полякова, Лур'є, Гонтарева, Сакович, Зінченко, Зінгер, Гаїна, Толкачова, Осиченко, Семенова, Гасенко, Тихомірова, Якобі, Годар, Імханицька, Маслова, Стрілова, Ворона, Берг, Гольденштейн, Терещенко, Фердинандова.

Вихід Одети Сальнікова
Великий вальс лебедів: Стрілова, Маслова, Берг, Якобі, Ландцман, Гасенко і всі лебеді.

Адажіо: Сальнікова, Литвиненко і всі лебеді
Лебедята: Жерлинська, Малець, Дунаєвська, Рожанська, Ворона, Ужанська.

Танок Одети Сальнікова

Вальс лебедів: Всі лебеді
Кода: Сальнікова Литвиненко і всі учасники

III акт

Вихід і танок наречених: Сакович, Берг, Якобі, Годар і Литвиненко
Вихід Одидії і фон-Ротбар'я. Сальнікова, Суворов
Еспанський танок Стрілова, Гасенко, Маневич Барський.
Неаполітанський: Ландцман, Озолінг, Дунаєвська, Тарханов, Аркад'єв, Владіміров.
Венгерський—Маслова, Плетньов, Тихомірова, Ворона, Малець, Жерлинська.

Мазурка Калініна, Чернишов, Долохова, Штоль, Імханицька, Лур'є Гнутий, Горохов, Рейнке, Муравін.
Па-де-де Сальнікова, Литвиненко.
Вальс наречених: Якобі, Берг, Годар, Сакович
Танок принца Литвиненко
Танок Одидії Сальнікова
Кода: Сальнікова, Литвиненко

IV акт

Лебедина пісня Сальнікова
Апофеоз Сальнікова, Литвиненко всі учасники
Сцени й танки ставив балетм.

M. Моїсеїв

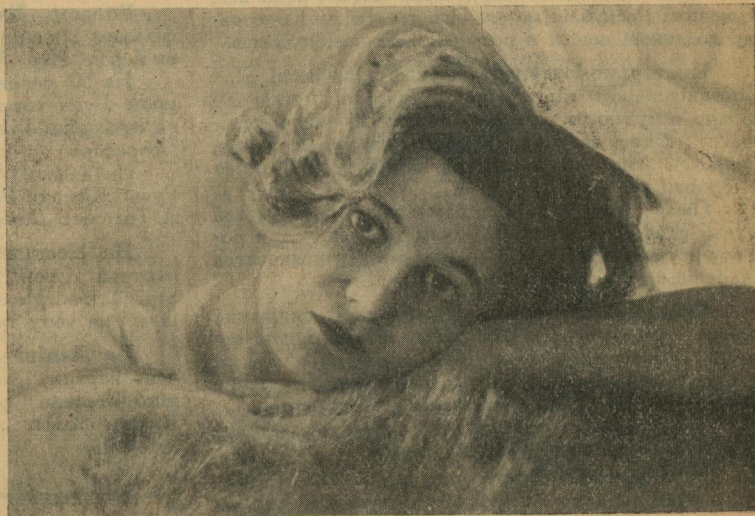
Соло на скрипці проф. Добржинець та Пергамент
Віолончель Дінов, Арфи Пушкарьова

Диригент Байсенберг
Художник В. Рифтін
Режисер А. Муравін.

Лібрето

Принц святкує свою повнолітність, оточений цілим вінком молодих гарних дівчат. Принцеса—мати раптом порушує його веселощі, нагадуючи про останній день його юнацького життя. На завітнішому балі він мусить обрати собі наречену. Принц зажурився і, щоб розважити туу, він з товаришами йде ловити лебедів, але й тут йому не пощастило. Лихий чарівник обернув на лебедів дівчат, що не хотіли кохати потвору. Тільки вночі знов вертається їм людський образ, але й тоді вони не мають волі, бо за ними невідступно стежить їхній лихий геній—чарівник. Врятувати від чар може тільки кохання юнака, що ніколи ще нікого не колав. Принц зачарувався царицею лебедів, Одетою, і кляється їй, що вічно кохатиме її. Лихий геній, підслухавши їхню розмову, вирішує всяко перешкоджати, щоби принц не зблизився з Одетою. Він приводить на бал свою доньку, Одидію, надавши їй образ Одети. Принц нічого не підозрює, з усіх дівчат обирає Одидію, але в останній момент він дізнається що його обдурено, і гадаючи, що Одета навіки залишиться під владою лихого генія, покидає замок.

На озері теж горе, Одета, певна, що принц зрадив її, від туги хоче кинути в озеро, але появляється принц і благає не робити цього. Лихий геній радіє. Одета все-ж кидається в озеро і принц, не в силі перенести розлуки, знаючи, що своєю смертю він згубить лихого генія, кидається за Одетою. Лихий геній у муках гине.

Арт. балету Дуленко

Червоний мак

Балет на 3 дії, 24 епізоди муз. Р. Глієра.

1 дія. 1 епізод

В порту. „Чекають на роботу“.
Кулі: Аркад'єв, Смірнова, Зінченко, Сімі. Наглядачі: Горощко, Турецький, Голишів, Лазурін.

2 епізод

Розвантажують радянський пароплав. „Кулі працюють“.
Кулі й наглядачі ті самі, що в першому епізоді.

Нач. порту Суворов.

3 епізод

Китайський ресторан. „Європейці розважаються“.

Господар ресторану — Муравін. Мандарини: М'яз, Корик. Європейки: Маслова, Якобі, Імханицька Годар. Європейці: Плетньов, Чернишов, Гнутий, Барський. Служниці в ресторані: Атаманова, Плотникова, Лукашова, Гвоздьева. Танцюристкі малайкі: Дуленко, Переяславець, Озолінг, Гасенко, Стрілова, Долохова, Штоль, Калініна, Лур'є. Носії паланкіна: Павловський, Скрипниченко, Санович, Лир. Тай-Хуа, китайка танцюристка: Сальнікова. Лі Та-чу, наречений Тай-Хуа; англійський шпиг: Литвиненко.

4 епізод

Танок Тай-Хуа на столі — Сальнікова.

5 епізод

Ресторан. „Європа танцює“.
Фокстрот: Маслова, Якобі, Імханицька, Годар, Плетньов, Чернишов, Барський, Гнутий.
Тай-Хуа — Сальнікова. Лі Та-чу — Литвиненко. Прислужниці ті самі, що в 3 епізоді.

6 епізод

Пароплав розвантажують далі. „Наглядачі та поліцаї працюють“.
Кулі, наглядачі, поліцаї, начальник порту, Лі Та-чу.
Капітан радянського пароплаву — Моїсеїв.

Радянські матроси: Рейнке Маневич, Тарханов, Горохов, Тихомірова, Берг, Горн, Васіна Ландман, Дунаєвська.

7 епізод

Ресторан „Зустріч Тай-Хуа з капітаном“.
Тай-Хуа, Лі Та-чу — капітан. Нач. порту, господар ресторану.
Танок Тай-Хуа з Лі Та-чу: Сальнікова й Литвиненко.
Фокстрот малайок. Танок Тай-Хуа.

8 епізод

Китайська вулиця „Рікші працюють“.

Рікші, європейці, колодники, кулі, поліція, китайки, китайчата, мандарини, носії паланкінів.

9 епізод

В порту. „Інтернаціональні матросів: Горохов, Гнутий, Горощко, Стоянов, Рейнке Маневич, Барський, Тарханов, Владіміров, Берг, Тихомірова, Васіна, Горн, Ландман, Дунаєвська, Аркад'єв.

Індуси — Плетньов і Чернишов, Папуас — Ковальов, Япанець — Литвиненко.

„Яблучко“, танок радянських матросів: Горохов, Гнутий, Горощко, Стоянов, Рейнке Маневич, Барський, Тарханов, Владіміров, Берг, Тихомірова, Васіна, Горн, Ландман, Дунаєвська, Аркад'єв.

II дія 1 епізод

„Китай вночі“
Англичанин — Суворов.
Тай-Хуа, Лі Та-чу, капітан, змовці, рікші, китайки, мандарини, човнарі.

2 епізод

„Шахи“.
Капітан, англичанин, Тай-Хуа, Лі Та-чу.
Шахи: учні студії.

3 епізод

„Курільня опіуму“
Танок мандаринів: Аркад'єв, Владіміров, Гнутий, Горохов. Прислужниці — учні студії. Кошмари — учні студії.

4 епізод

„Фальшовані, прокламації“.
Англичанин, Лі Та-чу, змовці, кулі, поліція, капітан, радянські матроси, Тай-Хуа.

5 епізод

Кімната Тай-Хуа. „Зустріч з батьком“.
Тай-Хуа — Сальнікова. Кулі, батько Тай-Хуа — Тарханов.

6 епізод

„Сни Тай-Хуа“.
В полоні тисячолітнього Китаю. Мрії й похід: вик. увесь балет та учні студії.
Адажіо: Дуленко, Васіна, Переяславець, Горохов, Ковальов, Маневич.

Танок з крилами: Плетньов — Чернишов.

Адажіо-Сальнікова, Литвиненко. Танок — з дітьми: Дуленко, Ковальов та учні студії.

Танок — Литвиненко.

Танок — Сальнікова.

Фінал — усі.

Снігуронька

Опера на 4 дії з прологом, муз. Римського-Корсакова.

Снігуронька Сокіл
Мороз Паторжинський
Лісовик Маєргут
Пугало Мартиненко
Бобиль Дідківський
Боби́лиха Мартинович
Берендей Середа
Бермята Ходський
Лель Ропська
Весна Барська
Купава Карпова
Мізгір Будневич
Бірючі Гудинчук
Підліток Семенов, Маркова

Диригує Засл. Арт. Респ.
Арнольд Маргулян
Танки в постановці балетн.
М. Моїсеїв

Казки Гофмана

Опера на 4 дії Оффенбаха

Переклад О. Варави

Олімпія Фішер
Джульєта Литвиненко-Вольгемут (засл. арт. Респ.)
Копілова
Антонія Розанова
Ніклаус Златогорова
Голос матери Козакевич
Гофман Голинський
Ліндорф
Допертуго Паторжинський
Копелюс
Миракль
Кресгель Ходський
Спаланцані Дідківський
Шлеміль Семенов
Натанаель Колодуб
Косеніль Калюжний
Цитічинаціо Маєргут
Герман Мінаєв
Мотер Серповський
Диригент Вайсенберг
Художник О. Хвостов

7 епізод

„Червоний мак“ „До волі дощастя“.
Тай-Хуа — Сальнікова, капітан Моїсеїв.

III дія 1 епізод

„В посольстві“
Чарльстон: Стрілова, Гасенко, Штоль, Калініна, Маслова, Якобі Годар, Берг, Імханицька, Тихомірова, Плетньов, Чернишов, Гнутий, Барський, Горохов, Маневич, Рейнке, Горощко, Владіміров, Муравін.

Танок на таці: Долохова або Штоль, Плетньов, Чернишов, Барський, Гнутий.

2 епізод

Китайський театр. Будова театру.
Режисери: Аркад'єв, Тарханов.

бутафори і вістуні — допоміжний склад і учні студії.

Чорт — **Литвиненко**.

Китайки з парасольками: **Переяславець, Васіна, Ландман, Годар, Танок Тай-Хуа — Сальнікова**.

3 епізод.

„Прибрання театру“.

Режисери, бутафори,

Вальс Бостон (див. Чарльстон).

4 епізод.

„Змова“.

Змовці: **Суворов, Литвиненко, Тарханов, Аркад'єв**.

Китайки з чаєм: **Малець, Ужанська** й учні студії.

Тай-Хуа і капітан.

5 епізод.

„Церемонія китайського чаю“.

Англичани, європейці, китайки з чаєм.

Танок з отруєним келехом — **Сальнікова, Моїсеїв, Литвиненко**.

6 епізод.

„Мрії Тай-Хуа“.

Тай-Хуа — **Сальнікова**.

7 епізод.

Заклик до повстання. Смерть Тай-Хуа. Апофеоз. **Сальнікова, Литвиненко** й всі учасники.

Діється за наших днів.

Постановка **М. Моїсеїва**.

Оформлення сцени й строї Худ. **Ан. Петрицького**.

Диригент — **П. Ставровський**.

Лібрето **Курилка**

Спектакль ведуть: **Муравін і Чемезов**.

Соло на скрипці **Добрижинець, Пєрґамент**.

Машиніст. — **І. Калачов**, костюмерша — **Турчанинова**, парикмахер, гример — **Костюнов**, бутафор — **Т. Янковський**.

Лібрето

Радянський пароплав приходить до китайського порту. Його прибуття будить гарячі симпатії до СРСР в трудящих і злобу в європейців та китайської буржуазії, що бояться недоброго для них впливу більшовиків. Проти радянських моряків організовується змова, що її викриває китайська артистка Тай-Хуа — („Червоний мак“), розлютовані невдачею змовці забивають Тай-Хуа, уміраючи, вона заповідає трудящим, що її оточують, боротися за революцію.

Кармен

Опера на 4 дії, музика **Ж. Бізе**

Дієві особи:

Кармен **Ропська**
Мікаелла селянська дівч. **Сокіл**
Фраскіта **Пасхалова**
Мерседес **Мартинів**
Дон-Хозе **Базанов**
Ескаміліо **Будневич**
Іль Дон-Кайро **Магергут**
Іль Ромендо **Колодуб**
Цуніга лейтенант **Шаповал**
Маралес **Горохов**
Офіцери, салдати, хлоп'ята, фабричні робітничі, цигани, контрабандисти то-що.

Танки 2-го акту в викон. **Стрілової й Чернишова** (І танок) та **Дуленко** (ІІ танок) в постан. балет **Мессерера**. Сучасне оформлення худ. **Кігеля**. Диригент **Ан. Рудницький**

Лібрето

Діється в Севільї.

Хозе молодий сержант, що має за наречену дівчину зі свого села Мікаелу, одержує через неї звістку від своєї матері. Зворушений Хозе присягається бути вірним Мікаелі.

Поруч з вартівнею фабрики цигарет. Туди йдучи робітниця, циганка Кармен забачила, і вподобала вродливого Хозе. Вона залицяється до його.

Згодом на фабриці скандал. Кармен посварила і кинулась з ножом на якусь робітницю. Лейтенант Цуніга посилав Хозе арештувати Кармен, лишившись з Хозе на самоті вона причаровує його. Хозе дає їй утікти.

В корчмі, де збираються контрабандисти гульня. Найрізноманітніша юрба. Між ними цигани контрабандисти і Кармен. Їм треба йти сьогодні через кордон і вони умовляють Кармен. Та не хоче, почувши, що Хозе вийшов уже з в'язниці. Хочє його побачити, бо тут призначила йому побачення.

Коли всі розійшлись приходить Хозе. Кармен умовляє його йти з нею — стати контрабандистом. Він опирається. Справу вирішує Лейтенант Цуніга, що закоханий в Кармен прийшов до корчми. Він ображає сержанта, а той нестерпівши шпурляє в нього стилем.

Хозе бандит. Він у горах з циганами. Мікаела приходить його шукати, та згріб іде матодор Ескаміліо, третій закоханий у Кармен, і єдиний тепер щасливий. Мікаела ховається в печеру. Ескаміліо зустрічається з Хозе. Вони суперники. Бій на ножах. Цигани, що повернулись з гір розбороняють їх.

Знайшли Мікаелу в печері. Вона умовляє Хозе вернутись до матері. Кармен його уже не любить і він

Євген Онєгін

Опера на 3 дії, 7 картин муз. **Чайківського**

Дієві особи:

Ларіна **Мартінова**
Тетяна **Пасхалова, Сокіл**
Ольга **Копйова**
Няня **Златогорова**
Онєгін **Мінаєв**
Ленський **Смірнов**
Гремін **Сердюк**
Тріке **Колодуб**
Зарецький **Серповський**
Діється за часів царату (при Миколі І).

Танки в постановці балетмайстра **Моїсеїва**

Диригує **Петро Ставровський**

Виставу веде **М. Чемезов**

Ріголето

Опера на 4 дії.

Джільда **Фішер**
Маделена **Златогорова**
Джованна **Мартинів**
Графиня де Чепрано **Черкасова**
Паж **Козакевич**
Герцог **Смірнов**
Ріголето **Гришко**
Спарафучіа **Сердюк**
Граф Монтероне **Ходський**
Граф де Чепрано **Серповський**
Маруло **Семенцов**
Борсо **Дідківський**
Офіцер **Горохов**

Ставить гол. режисер **Манзій**

Диригент **Вайсенберг**

Аїда

Опера на 4 дії, 7 карт. муз. **Верді**.

Дієві особи:

Цар Єгипетський **Семенцов**
Амнеріс **Ропська**
Аїда **Копйова**
Радамес **Голинський**
Амонасро **Будневич**
Гінець **Колодуб**
Рамфіс жрець за часів могутності фараонів **Сердюк**
Дія точиться в Мемфісі

Диригент Засл. Арт. Респ.

Маргулян

Постановка реж. **Юнгвальд-Хількевича**

Танки — балетм. **Моїсеїва**.

Оформлення сцени худ. **Влєнка**

іде за Мікаелою, погрожуючи помсти на Кармен.

Перед цирком. Юрба стрічає борців, що йдуть на бій. Коли всі розходяться подруги Кармен попереджують її, щоб стереглась, бо з юрби за нею стежить Хозе і відкодь. Кармен хоче по хвилі також іти та її перестріває Хозе. Він благає в Кармен кохання, та вона відповідає тим, що штурляє його перстень. Ошалілий Хозе забиває Кармен.

Держтеатр „Березіль“

Седі

П'єса на 4 дії Могема та Колтона
Переклад і композиція додаткових
текстів М. Йогансена.

Дієві особи:

Пастор Девідсон . . . Мар'яненко
Міссіс Девідсон (його дру-
жина) Бабіївна
Седі Томпсон Ужвій
Джо Горн (господар гостин-
ниці) Крушельницький
Амеєна (дружина Гор-
на) Пилипенко
Доктор Мак-Фел . . . Антонович
Міссіс Мак-Фел (його дружи-
на) Добровольська, Даценко
Гріс магрос Кононенко
Ходжсон матрос . . . Назарчук
О'Гара боцман Сердюк
Бейс картирмайстер . . . Балабан
Донька Горна Пігулович
Моараго слуга тубільць . . Хвиля
Слуги тубільці, Косаківна, Біло-
кінь, Діхтяренко, Горна
Інтермедія

Шаман Гавришко
Наречена Лор
Вояки: . . . Масоха, Дробинський,
Романенко, Свашенко
Жінки: . . . Пігулович, Федорцева,
Горна, Косаківна
Музики Жаданівський, Стеценко
Бабенко
Машкари Станіславська, Подо-
ріжний, Ходкевич, Криницька
Тубільці . . . Косаківна, Білокінь,
Діхтяренко, Хвиля, Макарен-
ко, Пігулович, Смерека Горна,
Косаківна, Федорцева
Постановка реж. . . Інкіжінова
Відновлює реж. лаборант В. Скля-
ренко
Оформлення худ. . . В. Меллера
Музика комп. П. Козицького
Танки . . . Вігілева та Купферової
Диригент Крижанівський
Спектакль веде Савицький

Мікадо

оперета на 3 дії за Суліваном
музика Богдана Крижанівського,
текст М. Йогансена та О. Вишні.

Дієві особи:

Юм-Юм Титаренко, Даценко
Лі-ті-фу . . . Чистякова, Стеценко
Піті-Сінг . . . Пілінська
Піп-бо Пігулович
Нанкі-пу . . . Білашенко
Мікадо Романенко, Сердюк
Цу-ба Гіряк
Коко Крушельницький
Піш-Туш Мілютенко
Кі-кі Жаданівський
Міністр краси Свашенко
„ війни Козаченко
„ здоровля й моралі
Дробинський
„ ділових справ Масоха
„ публ. розваг. Хвиля

Бонза Пилипенко
Гвардія Назарчук
Військо Шутенко
Селянин Свашенко
Ослик Назарчук
Професор Кононенко
Астролог Савченко
Пожежний Карпенко
Гейші: Горна, Даценко, Ко-
саківна, Лор, Петро-
ва, Смерека, Стані-
славська, Стеценко
Моряки Дробинський, Кар-
пенко, Козаченко Ко-
ноненко, Масоха, Сва-
шенко, Лор.

Постановка Валерія Інкіжінова
Оформлення сцени
Вадима Меллера
Відновлює режисер
Лесь Дубовик
Диригент Б. Крижанівський
Виставу веде помрж.
О. Савицький

Бронепоезд 14-69

Драма на 3 дії, 9 картин
Всеволода Іванова
переклад Щербака

Дієві особи:

Вершина Микита Сергійо-
вич Мар'яненко
Настуся—жінка Микити Сер-
гійовича Пілінська
Васька Окорок Сердюк
Синь-Бинь-у Ходкевич
Михась (студент) Масоха
1-й рибалка Козачківський
2-й рибалка Антонович
Дід Гавришко
Молодий Селянин . . . Білокінь
Канадський Салдат . . Гавришко
Петров Козаченко
Мужик з мосту Радчук
Баба Іловайська
Пеклеванив Ілько Герасимо-
вич Долінін

Маша—жінка Пеклева-
нова Титаренко
Знобов Свашенко
Семенів—матрос . . . Романенко
Ананьїн Шагайда
Вася Карпенко
Тераграфіст Шутенко
Бремєєнко Білокінь
Тьоркін Гавришко
Філонів Ходкевич
Седих * * *
Перший Хрестонос . . Білашенко
Другий Хрестонос . . * * *
Япанець шпик Подорожній
Капітан Незеласов . . Шагайда
Прапорщик Обаба . . . Карпенко
Надія Львівна—мати Незела-
сова Смерека
Семен Семенович далекий родич
Незеласова Радчук
Варя наречена Незела-
сова Добровольська
Сергій її брат Білашенко
Нікіфоров машиніст бронепоезда
14-69 Свашенко

Народний Малахій

Комічна трагедія на 4 дії М. Куліша
Постановник Нар. арт.
Рес. Лесь Курбас

Оформлення сцени та
строї Вадима Меллера
Музика Ю. Мейтуса
Режисер—лаборант В. Скляренко

Дієві особи:

Малахій Стаканчик . . . Крушель-
ницький
Мадам Стаканчика . . . Криницька
Любина Чистякова
Надуня Пілінська
Віруня } дочки Станіславська
Кум Гіряк, Блавацький
Агапія Бабіївка
Робітник Кононенко
Оля Даценко
Санітар Мілютенко
Секретарі РНК . . . Жаданівський,
Бабенко

Сусіди Малахія . . . Стеценко, Сав-
ченко, Макаренко,
Горна, Косаківна

Бас Хвиля
Тенор Іванів
Божевільні: 1-й . . . Балабан
2-й Діхтяренко
3-й Назарчук
4-й Жаданівський
5-й Савченко

Мадам Аполінарія . . . Пилипенко
Матильда Стеценко
Повія 1-а Лор
2-а Горна

Гості: 1-й Мілютенко
2-й Бабенко
3-й Балабан
4-й Савченко

Прохожий Дробинський
Юнак Іванів
Міліціонер 1-й . . . Стеценко
2-й Хвиля

Робітник 2-й Макаренко
Парафіяне: . . . Стеценко, Макаренко,
Хвиля, Іванів

Газетярі: 1-й Діхтяренко,—
2-й Косаківна

Парафіяне, обивателі, та инш.
Виставу веде помрж. О. Савицький

Машиніст сцени І. Чиплигін
Освітлення Ф. Позняків
Перуки А. Федотов і Кльовін
Бутафор Крамич Мебля Башкін

Біженка в манто . . . Федорцева
Учитель—біженець . . Білашенко
Жінка учителя . . . Іловайська

Начальник залізничної стан-
ції Подорожній
1-й салдат } з бронеп. . . Романенко
2-й салдат } . . . Білокінь

Селяни, повстанці робітничих май-
стерень, салдати.
Постановка режисера Тіагна Бориса

Режис. лаборант { Гайворонський
П'ясецький

Оформлення сцени за ескі-
зами Шкляйва
Виконує художник . Сімашкевич

Виставу веде пом. реж. Савицький

Театр „Веселий Пролетар“

Колотнеча

Комедія-Сатира на 4 дії Нікуліна та Ардова

Грають:

Переклад Захаренка

Мякий Зав. Держпримусу—Волошин, Швагрун

Чудаків—Зам. Зав. Держпримусу—Маківський, Колесниченко

Наривайтис—Зав. Відділом постачання Держпримусу—Францман

Поліна Олександрівна його дружина—Романенко, Грай

Ляп Зав. Відділом Складів Держпримусу—Грипак, Селюк

Одарка Павлівна його дружина—Лихо

Клавочка її сестра—Базілевич

Кулішов комендант Держпримусу—Хотишевський, Дрозд

Гапка—Горінь

Квасюк—машиністка Держпримусу—Степанова, Малеча, Травинська

Кругленький бухгалтер Держпримусу—Щербина

Іван Ярмолайович—касір Держпримусу—Риманів, Волошин

Кобельман—репортер газети „Вечірній ранок“—Дрозд, Грипак

Професор Чайкін—мешканець співжитла Держпримусу—Лойко

Кур'єрша Дуня—Беріжна

Мешканці співжитла Держпримусу { Степанова
Мітіна
Горнятко
Риманів

Зайців—робкор газети Держпримусу „Маяк Рахівника“—Горнятко, Малігрант

Фокін—монтьор Держпримусу—Малігрант

Очкаста Член Місцкому Держпримусу—Горінь

Постановка Режисера Х. Шмаїна

Виставу веде пом. реж. Б. Берлянт

Режлаборант І. Маківський

Оформлення сцени та строї худ. Саннікова

Музика—Заграничного.

Художник—Грипак.

Шпана

Ексцентро-комедія на 3 дії Ярошенка.

Дієві особи:

Стрижак Зам. Зав. кустпрому—Волошин, Швагрун

Олька—машиністка Кустпрому—Лихо, Грай.

Бухгалтер Кустпрому—Францман

Грипак

Довгаль кур'єр—Дрозд

Шершенка—Маківський

Службовці Кустпрому { Риманів
Щербина
Горінь
Беріжна

Хазяїн пивної—Щербина

Офіціанти—Горнятко, Брузько

Одвідувачі пивної—Мітіна, Степанова, Селюк, Швагрун, Базілевич, Романенко

Повіт—Щелкунова, Травинська

Безпритульні—Беріжна, Малеча

Секретар Нарсуду—Хотишевський

Робітник—Риманів

Музиканти в пивній—Малігрант

Колесниченко, Горінь

Селянин—Селюк

Sketing-ring

Конферанс—Грипак, Лойко

Балагури—Романенко, Мітіна, Маківський, Степанова, Горнятко

Постановка режисера Я. Бортника

Оформлення сцени та строї худ. М. Сімашкевич

Хореографія—Е. Купферова. Музика—Заграничний

Художник—Грипак

Художник—Грипак

Художник—Грипак

Художник—Грипак

Художник—Грипак

Художник—Грипак

Художник—Грипак

Художник—Грипак

Художник—Грипак

Художник—Грипак

Художник—Грипак

Художник—Грипак

Художник—Грипак

Художник—Грипак

Художник—Грипак

Художник—Грипак

Художник—Грипак

Художник—Грипак

Художник—Грипак

Художник—Грипак

Художник—Грипак

Художник—Грипак

Художник—Грипак

Художник—Грипак

Художник—Грипак

Руський театр ХОРПС

Разлом

П'єса в 4 д. Бориса Лавренева

Годун Артем, председатель Судового комитета крейсера

„Зоря“ Крамской

Берсень, командир крейсера

„Зоря“ Привалов

Софья Петровна, его жена Галицкая

Татьяна } его дочери .

Ксения } Озорнова и

Фон—Штубе, лейтенант Полковник Ярцев } Полинова и

Поручик Полевой } Ларина

Швач } Боцманы } Валентинов

Еремеев } крейсера } Станкевич

1 } Аратов

2 } Орлов

3 } Розинский

1 } Нарский

2 } Пронин

3 } Рожанский

4 } Ижевский

5 } Стрелетов

6 } Афросимов

7 } Штейнберг

Митрич, „Потемкинец“ } Субботин

Милицын, контр-адмирал Бравич

Успенский, член Ц. К. эсеров Кропотов

Петр Хваткин, черноморец делегат Глушенко

Панов член центробалта } Бравич

Горничная в доме Берсеньевых Никитина

Матросы: Истманов, Кравец, Светлов, Курушин, Розинский, Равский, Спиридонов.

Постановка главного режисера Д. А. Крамского

Оформление сцены С. Ф. Илюхин

Музыка И. Горинштейна

Спец. наст. С. В. Нарский

2. Ганка—голова—водевіль зі співродми,—й танками

Ганка Романенко

Клим її чоловік Добровольська

Кум Базілевич

Дід Матвій Малеча

Драматична обробка й режисура Я. Бортник

Реж. лаборант—І Маківський.

Оформлення сцени та строй—худ. Грипак

Музика З. Заграничного. Хореографія Е. Купферової виставу веде помреж. Б. Берлянт

Театр Музкомедії

Сильва

Муз. комедия в 3-х действ. **Э. Кальмана**

Действ. лица в тройном составе:
Сильва . **Светланова, Наровская, Попова**
Эдвин **Бравин, Райский**
Стаси **Болдырева, Таганская**
Бонни **Таганский**
Кн. Валянюк **Янет**
Княгиня Валянюк **Каренина**
Ферри **Васильчиков**
Ропе **Брянский**
Генерал **Толин**
Нотариус **Хенкин**
Никс **Толин**

В I-м акте при участ. примы-балерины **Н. В. Пельцер**, солистов: **Аноповой, Борисовой** и всего балета "Чардаш".

В II-м акте: Большой балетный дивертисмент.

Постановка гл. режиссера

Ф. С. Таганского

Диржируют: **Н. А. Спиридонов**
и **С. Д. Соляцанский**

Балетмейстер **А. С. Квятковский**

Спектакль ведет **Л. Г. Маленский**

Суфлер **В. А. Серебrenников**

Марица

музком. в 3 д. муз. **Кальмана**.

Марица . **Светланова, Наровская**
Тансило **Райский**
Лиза, его сестра . **Таганская**
Коломас Зупан . . **Таганский**
Графиня **Каренина**
Пеничек **Таубе**
Граф Карл **Брянский**
Чекко **Шадурский**
Популеско . **Янет, Васильчиков**
Цыганка **Белецкая**
Берко, цыгане . . . **Толин**

Постановка гл. реж.

Ф. С. Таганского

Диржирует гл. дириж.

Н. А. Спиридонов

Балетмейстер **А. С. Квятковский**

Прима-балерина **Н. В. Пельцер**

Ведет спектакль **Л. Г. Маленский**

Колокола Корневиля

Муз. комедия в 3 действ. и 4 картинах, муз. **Р. Планкета**.

Действующие лица:

Маркиз **Бравин**
Жермен **Белецкая**
Гаспар **Васильчиков**
Серполетта **Наровская**
Старшина **Хенкин**
Жанна **Меньшикова**
Гертруда **Муравьева**
Манетта **Миловидова**

I-й нотариус **Брянский**
II-й нотариус **Делямар**
III-й нотариус **Забайкалов**
Гренише **Лентовский**
Кашалот

Постановка гл. режис.

Ф. С. Таганского

Дирижирует гл. дирижер

Н. А. Спиридонов

Балетмейстер **А. С. Квятковский**

Ведет спектакль **Л. Г. Маленский**

Суфлер **А. В. Серебrenников**

Веселая вдова

Муз. комед. в 3-х действиях

Ф. Легара

Действующие лица:

Барон Зета **Васильчиков**
Валентина, его жена . **Белецкая**
Граф Данило **Бравин, Райский**
Ганна Главари **Светланова, Наровская**
Камилл де Росильон . **Лентовский**
Каскада **Брянский**
Сен-Бриш **Делямар**
Кромов **Таубе**
Ольга, его жена . . . **Шульженко**
Богданович **Шадурский**
Сильвиона, его жена . **Меджи**
Прасковия **Каренина**
Негуш. секретар посольства . **Янет**

Постановка главн. режисера

Ф. С. Таганского

Дирижирует **С. Д. Соляцанский**

Балетмейстер **А. С. Квятковский**

Прима-балерина **Н. В. Пельцер**

Ведет спектакль **Маленский**

Игра с Джокером

Муз. комедия в 3-х действ. **Г. К. Холмского муз. Микеля.**

Действ. лица.

Сюзанна де-Бодре, кокетка, француз-женка **Попова**
Кази, ее лакей, он же барон Суцкий . . . **Таубе**
Ванда Перемойская, подруга Сюзанны **Меджи**
Скробедкий, дантист **Хенкин**
Скробедкая, его жена **Каренина**
Бронка их дочь **Болдырева, Таганская**
Янек, провизор . . . **Таганский**
Мистер Джокер багатый американец . . **Бравин**
Пеаит, его слуга . . . **Гедройц**
Полковник Труба . . . **Янет**
Граф Балахалабович . **Брянский**
Начальник полицейского отряда **Шадурский**
Негр **Делямар**
Журналист **Толин**
Посетитель кафе . . **Забайкалов**
Поручик Богушко . . **Кушнир**
Тодди, обер-кехнер **Делямар**
Ассистентки, полицейские, гости.

Действие происходит в Варшаве в один день.

Постановка реж. **Ф. С. Таганского**

Дирижирует гл. дириж. **Н. А. Спиридонов**

Декорации по макетам художника . . . **Н. Ф. Соболя**

Балетмейстер **А. С. Квятковский**

Ведет спектакль **Л. Г. Маленский**

Суфлер **В. А. Серебrenников**

Машинист сцены . . **И. И. Брусов**

Световые эффекты . . **Латман**

Костюмы мастерской . . **Гордон**

Принцесса цирка

Муз. комедия в 3 действ.

Кальмана

Топи, ее сын . **Гедройц**

Пеликан, обер-кехнер . . . **Васильчиков**

Максик, пиколло **Забайкалов**

Михаил, дворецкий князя . . **Толин**

Мери, девушка в баре . . . **Шульженко**

Билетер . . . **Ромашкевич**

Постановка гл. режиссера . . **Ф. С. Таганского**

Дирижирует гл. дирижер . . **Н. А. Спиридонов**

Балетмейстер **А. С. Квятковский**

Прима-балерина **Пельцер**

Художник . . . **Супонин**

Ведет спектакль **Маленский**

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ

перший і єдиний журнал
української кінематографії

К І Н О

місячник

Виходить 3-й рік

Виходить 3-й рік

Видає Всеукраїнське Фото-Кіно-Управління

Журнал КІНО вміщує багатий матеріал: ілюстративний, художній, статейний та хронікальний з радянської та закордонної кінематографії

На протязі 1928 р. редакція журналу ВЛАШТУЄ НИЗКУ КОНКУРСІВ З ПРЕМІЯМИ: ФОТОАПАРАТ, БЕЗПЛАТНИЙ РІЧНИЙ КВИТОК ДО ВСІХ КІНО-ТЕАТРІВ ВУФКУ НА УКРАЇНІ, КОМПЛЕКТИ ПОПЕРЕДНІХ РІЧНИКІВ ЖУРНАЛУ то-що

Річні передплатники журналу одержать БЕЗПЛАТНО багатоілюстрований КІНО-АЛЬБОМ ВУФКУ

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ: На рік 1 крб. 65 коп.

На 6 місяців " 85 "

Окреме число " 15 "

Комплект журналу КІНО за 1926 р. 3 " "

" " " " 1927 р. 3 " 25 "

Передплату можна слати також поштовими марками.

Надсилайте передплату на адресу:

В-во журналу КІНО, Київ, бульвар Т. Шевченка, ч. 12, ВУФКУ.

Програми радіомовної станції НКО

14 лютого від 6—15 до 7-00
Камерний концерт піяніста Острина

Музкерownik—Богуславський

Карнавал—Шумана

Ліста

24-е туд " Паганіні

Етюд " "

14 лютого від 11-го до 12-00
Червоноармійський концерт

Музкерownik—Ліницький, концертм.—Пактовський

Червона гвардія, вступне слово, і перші перемоги—Ліницький
Червоноармійські пісні—хор юнаків школи Черв. старш.

3-я сцена з оп. „Князь Ігор“ муз. Бородіна—Костенко, Новикова, Ткаченко, Панов, Максанин.

Будьоновці в бою—декл. Слуцький

Хемічна війна " "

Червоні комунари " "

Героїчний марш Красева рояль Пактовський

Марсельська Ліста, рояль Пактовський

Марш Шуберта, рояль Пактовський

15 лютого від 6—15 до 7-00
Камерний концерт Скрипника Левіна.

Концерт на руські теми Р. Корсакова

Концерт на руські теми Чайковського

1) " "

2)скерцо " "

3)мелодія " "

15 лютого Радіовідпочинок

Музкерownik Полфьоров, концертм. Миколашико.

У гаю, гаю—Хоткевича, спів. Панів

Сонце грає—Хоткевича, спів. Панів

Ні волі, ні долі—Верловинця, Куриленко,

Ноктюрн—Лисенко, рояль Пактовський

Романс—Лисенко, рояль Пактовський

Вальс—Лисенко, рояль Пактовський

Гавот—Лисенко, рояль Пактовський

Подорожня пісня—Глінки, спів. Штенгеев.

Стоп пісня—Глінки, спів. Штенгеев.

Арія з оп. „Винова краля“ Чайковського, спів.—Постнікова

Розвійтеся—Степового

15 лютого від 6—15 до 7-00
Камерний концерт скрипника Свірського

Музкерownik Полфьоров, аком.—Подаємська.

Крейцера соната—Бетховена

Ларго—Гендель

16 лютого Селянський концерт

Музкерownik—А. Ліницький, Концертм. Мідний

Пієса з репертуару театру Березиль—Козачківський, Криницька

Революційні пісні, „Бронепотяз“

Ісаакова, спів. Варецька

Комсомольська метелиця—Корчмарьова спів. Афанасьєва

Хоче брат—Богуславський спів. Афанасьєва

У неділю вранці рано—Лисенко спів. Штангеев

Ноктюрн—арія—Лисенко

Я з ланами побратався—Лисенко

Романси та пісні укр. композиторів спів. Циперник

Ракогі—марш Ліст, рояль Махтовський

Варіяції на народні теми—Р. Корсакова, Мідний

Пісня причини. Калини—Стеценко, рояль та Фігармон. Пактовський

Бандурист

16 лютого від 6—15 до 7-00
Камерний концерт віолончеліста Кут'їна.

Музкерownik Дабанівський

Концерт Давидов

Бабочка Поппер

Адажіо Лекат

Скерцо Клонгель

17 лютого
Надменівський концерт (латиш. та білорус.)

Музкерownik Дабанівський

Передмова „Роль латишських стрільців в революц. боротьбі“

Вечір М—Янес спів Юр'їна

Закрий очі Деранн " "

Ялинка Юр'їна " "

Сонце заходить Юр'їна, " "

Засмійся хоч раз—Юр'їна спів Юр'їна

Народні латишські пісні, гарм. Юр'їна інтер. анс., соло віолонч.

Юмореска спів. Юр'їна

Ганс Шейлен, ув. Марг... спів. Юр'їна

Народні білорус. пісні, спів. Юр'їна

Ой лецелі гусі народня пісня Фрейчко

Ой тінніс ночка

У печі палю бульку жару Фрейчко

А у лесе гриби Фрейчко

Чоловек жонку б'є Фрейчко

Молоді—Янка Купала, читання

Пісня—дзвін—Гарун

А в полях літоцвіт,—Павлюк—Трук

Латишська мелодія Вітоль віол. Гольдфайнбейн.

С. . . . скрипка Бружаницький

Рондо Моцарт скрипка Бружаницький

17 лютого
Радіовідпочинок

Музкерownik—Сердюк

Танки й пісні—Бружаницький, Левін, Шор, Гольдфайнбейн, Пактовський

18 лютого.
Вечір Розваги.

Музкерownik—Богуславський, концертм.—Пактовський

1. „Син мандарина“ опера на 1 д. Кюї.

виконавці: Афанасьєва, Максанин, Серповський, Ткаченко, Новиков, або Мавько.

2. Комічні уривки з опер. „Князь Ігор“ муз. Бородіна

„Борис Годунов“—муз. Мусоргський.
Танки з опер—рояль Пактовський
Виконавці: Циперник, Максанин,
Серповський, Ткаченко.

19 лютого від 11 до 12-00

Дитячий концерт—червоноармійський.

Музкервник Богуславський, концертм. Пактовський.

Війна Лехнера. На штики марш Шведова, Марш Берндта, Марш салтава Р—Корсакова, Марш з опер. „Фауст“ Гуно, Марш Дашевського, Ленінський набір Левіна, Великий марш Фучека—інстр. ансамб. ХРС під кер. Шора

Бойові пісні Заходу гармон. Лазарева—спів Серповський Червоноармійські пісні сучасні та старі стрілецькі.

Окремі виступи дітей укр. шкіл. читання віршів, та оповідань, присвячен. дню Червоної Армії.

19 лютого

Популярний концерт.

Музкервник Сердюк.

Танок персіянок—Мусоргського Фантазія з оп. „Снігуронька“—Р.—Корсакова. Вступ до опери „Сорочинський Ярмарок“ Мусоргського. Гопак. Сельська честь—муз. Москані. Інтермедо й баркадола Офенбаха—виконує інср. ансамб. під кер. Шора

Літературна частина виконується силами театру Березиль

19 лютого

Концерт для селян.

Музкервник—Сердюк.

1-й відділ—Кріпацтво:

Закріпачення Рязанов деклам. Крамаренко

Вчора була суботонька спів. Куриленко

Та нема в світі спів. Куриленко
В укр. селі Шевченко декл. Крамаренко

2-й відділ—Від кріпацтва до революції:

Короткий огляд цієї доби
Та немає в світі—бурлацька Крамаренко

Ой там моя сестра пшениченьку жала—Куриленко

Насію я хмелю—Куриленко

Тяжкий стан селянства Крамаренко

Тяжко—Тесленко Крамаренко

Три побутові пісні спів, студійці

3 відділ—після соціал. землі

Сільські комунари—Кожушного

Крамаренко

Світає Крамаренко

Гони комнезамські, спів. дует

Ещенко та Власов

Наша спілка молода спів. дует

Ещенко та Власов

Незаможницька, муз. Богуславського спів. дует Ещенко та Власов

Революційні пісні студійці

Комунари Д. Бідного—Крамаренко

Запасні номери:

Ой їду я лугом, лугом. Ещенко

Та нема гірш нікому

У неділю у ночі

Про кооператив—Корчмарьова

Морозова

По-над Дніпром—Вериківського—

Власов

Про Дніпрельстан—Богуславського Ещенко

Наймицька Власов

Удовина пісня (жіноча) Морозова.

20 лютого

11 Симфонічний концерт „Ліст“
Музкервник—Полфьоров, диригент Полфьоров.

„Тассо, симф. поема, симфон. оркестра

1-й концерт для ф-на з оркестр.

проф. Ландоман—рояль

2-а угорська рапсодія

20 лютого від 6—15 до 7-00

Камерний концерт співака тенора

Лазаренка 1-й від. Українські

композитори

Чого мені тяжко—Лисенко

Всі люди, кохана дурні Лисенко

У мене був коханий, рідний край

Лисенко

Болить душа моя Стеценка

Порвалися струни на арфі Стеценка

Зірненько вечірня Степового

Серенада

2-й відділ Галицькі компози-

тори.

Не співайте мені цієї пісні—Сичинського

Як почувеш часом—Лопатинського

Черомоше брате мій—Людкевич

В лісі—Барвинського

20 лютого

Радіовідпочинок.

Музкервник Богуславський

Пісні й танки—Кричевський,

Гельдштейн, Могила, Греханов,

2 вокалісти

Коваль—Сахновського—Ещенко

—Степового

Молотки—Козицького—Морозова

Розвіється вітром Степового—

Морозова.

РОЗКЛАД МУЗИЧНИХ ПЕРЕДАЧ НА ЛЮТИЙ МІСЯЦЬ

ЧЕРЕЗ СТАНЦІЮ НКО

14-го вівторок 18—15 19—00 камерний концерт Остріна

музрук—Богуславський

20—00 трансляція.

15-го середа 11—00 13—00 ранков. робітн. провадить Полфьоров

18—15 19—00 камерний концерт скрипка

музрук Полфьоров

16-го четвер 18—15 19—00 камерний концерт віолонч. Дінова

музрук Полфьоров

20—00 трансляція.

17-го п'ятниця 11—00 13—00 радіо-відпочинок музрук—Сердюк

20—00 трансляція.

18-го субота 18—15 1—00 камерний концерт кларнет—Голдштейн

музрук Богуславський

20—00 трансляція.

19-го неділя 11—00 Дитячий концерт „Червона армія“

музрук—Богуславський

20—00 трансляція.

20-го понеділок 11—00 13—00 ранков. робітн. концерт

18—15 19—00 камерний концерт співака

музрук—Пофьоров

ЧЕРЕЗ СТАНЦІЮ НКПТ

20—10 Червоноармійськ. концерт „Червона гвардія“ та перші перемоги

музрук—Ліницький

20—00 трансляція.

20—10 концерт для селян „Вечір української музики“

музрук—Сердюк

20—10 Нацменівський концерт „Латишські стрільці“. Білоруська частина

музрук—Ліницький

20—10 Вечір розваги „Син мандарина“ та уривки з опер

музрук Богуславський

17—00 18—00 концерт для селян „Перебудова с.-госп. на соці. основі“

декрет про соціал. землі

музрук—Сердюк

20—10 Симфон. концерт „Ліст“

музрук—Полфьоров

СПИСОК № 29

П'єс дозволених до вистави Вищим Репертуарним Комітетом УПО НКО УСРР

Український [репертуар]

1. Голуб П. (Палений) „Пожежа“. П'єса на 4 дії. Рук. Стр. 57 А.
2. Жовтневий огляд. Урочисте грище на 2 розд. та 27 яв.
(Куліш М. „Легенда про Леніна“
Йогансен М. „Два героїчних барельєфа з часів громадянської війни“.
Копиленко І. „Сцени на тему громадської війни“.
Смолич Ю. „Гамбург на барикадах“.
Бондарчук С. „Шарж на репрезентантів лютневої революції. А.)
3. Карпенко-Карий Іван (Тобілевич) „Підпанки“ Драма на 5 дії. і 7 одм. Рук.
Стр. 56. А.
4. Кіршов В. і Успенський А. „Константин Терехін“ П'єса на 11 епіз. Перек. Ів. Левченка Рук. Стр. 176. А.
5. Кротович Євген „Вовчєня“ (Лю) Драма на 4 д. Вид. „Рух“ Театр Бібліотека Ч. 95
Харк. 1928 р. Стр. 64. 40 к. А.
6. Матвієнко О. „Загірня комуна“ Дитяча п'єса на 5 дії. ДВУ Харків 1928 р. Стр. 31
15 коп. А.
7. Шекспір В. „Кумочки з Вінзору“ Ком. на 5 д. Пристосовано до сільського театру
Г. Хоткевичем. А.

Руський репертуар

1. Алексєєв Н. „Харитина“ П'єса. ГИЗ М-Л 1927 г. Стр. 23 15 коп. А.
2. Ашер Лео „12 часов ночи“ Музком. в 3 д. Рус. текст Д. Ф. Джуєто и А. Нельсона
Рук. Стр. 122. Б.
3. Задыхин Я. Л. „Дом“. Драма в 5 д. А.
4. Задыхин Я. Л. „Новосельє“ П'єса в 5 д. и 6 карт. Изд. „Долой неграмотность“. М-Л
1927 г. Стр. 64 60 к. А.
5. Лавренев Б. „Дым“ Драма в 4 д. и 7 карт. Рук. Стр. 64. А.
6. Лавренев Б. „Кинжал“ Драма в 4 д. Рук. Стр. 50. А.
7. Лавренев Б. „Разлом“ П'єса в 4 д. Рук. Стр. 102. А.
8. Щєглов Дмитрий „Елена Толпина“ (Евразія) Героическ. драма в 5 д. и 14 картин
„Тєа-кино-печать“ М. 1928 г. Стр. 91 2 руб. А.

Єврейський репертуар

1. Жижмар Макс „Ди шверє цайтн“ (Тяжелые времена) П'єса в 4 д. Пер. пьесы
„Гроб“ Рук. Стр. 90 А.
2. Сєгал Д. П. „Брот мит койлєч“ Музсатира в 4 д. Рук. стр. 87 А.
3. Сєгал Д. П. „Шейндль беспризорная“ Музсатира в 4 д. Рук. Стр. 71. А.
4. По Фридману Д.—Клейнер Исидор „Мєндєль Маранд“ Ком. в 3 д. Пер. А. Д. Сє-
гала. Рук. 62 А.

Німецький репертуар

1. An x e j e w, Andrei— „Der Satan“. Komödie in 2 Akten. S22. „Deutsches Dorftheater“
Heft 1 Samlung von Bühnenstücken füu das dentsche Dorf. Bearl von. A. Schwarz.
Charkow 1928. 5. 63. 35. А.
2. Elensky N.—Eine verschwörung Einakter. 3. 10. „Deutscher Dorftheater“. Heft. I. А
3. Elensky N. u nd Schnitnikoff M. „Die Repetition“ Einakter s. 16. „Dentsches
Dortneater. Heft. 1. А.
4. Strzelewcz B.— „Ein Roter“ Schwank in 1 akt. S II „Deutsches Dorf tleater“.
Heft 1. А.

Вчен. Секретар ВРК М. Плєський